www.e-rara.ch

Athanasii Kircheri ... China monumentis qua sacris qua profanis, nec non variis naturae & artis spectaculis, aliarumque rerum memorabilium argumentis illustrata ...

Kircher, Athanasius

Antwerpiae, 1667

Stiftung der Werke von C.G.Jung, Zürich

Shelf Mark: online

Persistent Link: https://doi.org/10.3931/e-rara-7140

Pars III. De idololatria, ex occidente primum in perfidem, indiam, ac deinde in ultimas orienti, tartariae, chinae, iaponiae regiones successiva propagatione introducta.

www.e-rara.ch
Die Plattform e-rara.ch macht die in Schweizer Bibliotheken vorhandenen Drucke online verfügbar. Das Spektrum reicht von Büchern über Karten bis zu illustrierten Materialien – von den Anfängen des Buchdrucks bis ins 20. Jahrhundert.

e-rara.ch provides online access to rare books available in Swiss libraries. The holdings extend from books and maps to illustrated material – from the beginnings of printing to the 20th century.

e-rara.ch met en ligne des reproductions numériques d'imprimés conservés dans les bibliothèques de Suisse. L'éventail va des livres aux documents iconographiques en passant par les cartes – des débuts de l'imprimerie jusqu'au 20e siècle.

e-rara.ch mette a disposizione in rete le edizioni antiche conservate nelle biblioteche svizzere. La collezione comprende libri, carte geografiche e materiale illustrato che risalgono agli inizi della tipografia fino ad arrivare al XX secolo.

Nutzungsbedingungen Dieses Digitalisat kann kostenfrei heruntergeladen werden. Die Lizenzierungsart und die Nutzungsbedingungen sind individuell zu jedem Dokument in den Titelinformationen angegeben. Für weitere Informationen siehe auch [Link]

Terms of Use This digital copy can be downloaded free of charge. The type of licensing and the terms of use are indicated in the title information for each document individually. For further information please refer to the terms of use on [Link]

Conditions d'utilisation Ce document numérique peut être téléchargé gratuitement. Son statut juridique et ses conditions d'utilisation sont précisés dans sa notice détaillée. Pour de plus amples informations, voir [Link]

Condizioni di utilizzo Questo documento può essere scaricato gratuitamente. Il tipo di licenza e le condizioni di utilizzo sono indicate nella notizia bibliografica del singolo documento. Per ulteriori informazioni vedi anche [Link]

Visual Library

ATHANASII KIRCHERI

CHINÆ ILLUSTRATÆ PARS III.

DE IDOLOLATRIA,

EX

Occidente primum in *Persidem*, *Indiam*, ac deindè in ultimas Orienti, *Tartariæ*, *Chinæ*, *Iaponiæ* Regiones successivâ propagatione introducta.

PRÆFATIO.

QVoties humanarum rerum conditionem paulò altius mecum expendo, toties verissimum illud Sapientissimi mortalium pronunciatum, *Nihil sub Sole*, teste Ecclesiaste, *novum comperio*, Eccles. c. 1. v. 9. *Quid est quod fuit? Ipsum quod futurum est; Quid est quod factum est? ipsum quod faciendum est.* Certè nihil aliud præteritarum rerum eventus fuisse videntur, nisi futurarum quædam veluti proscenia καὶ ἔκτυπα. Gratis itaque perhorrescimus ad præteritorum sæculorum infelices multorum Regnorum, Monarchiarum & Rerumpublicarum sortes & tragicos exitus, quos moderno tempore præsentes, alio tamen colore fucatos intuemur; Gratis miramur, dum veterum monumenta volventes cognoscimus, eò Ægyptiorum Græcorumque gentem cæteroquin sapientissimam, cæcitatis deveniſſe, ut nihil tam esset vile & abjectum, nihil tam propudiosum & abominabile, quod Divino Apotheoseos honore non cohonestarent. Gratis, inquam, hæc miramur, cum majorem adhuc Orbis partem, etiam post Salutis humanæ adventum eâdem insaniâ, iisdem erroribus laborantem quotidiè percipientes indoleamus. Desinamus itaque mirari; eadem causa manente, ut Physico more loquar, eundem effectum prodire necesse est. Inveteratus malorum iisdem semper Orbem premit machinationibus, Gliscit,

Dæmonis ira premens, odiis & fraudibus Orbem
Implet, nec damnis hominum exsaturata quiescit.

Nullæ sunt induciæ, pax nulla; ubi nec odii, nec invidiæ modus, aut finis ullus; hostis Dei superbiâ ascendit semper,

Humanarum rerum conditio instabilis.

Totus Mundus Idololatria involutus.

per, creſſit malitia, crudelitas invaleſcit; antiquus ſcelerum Architectus eadem ſemper molitur. Nihil inauſum ſinit, nihil intentatum relinquit, præcipuum omni ætate de eadem pharetra fuit illicium quàm curioſarum, tam ſuperſtitioſarum artium, quàm multa tam ſtulta dæmonum commenta mortalium animos dementantia, quæ omnia Magiæ nomen ambitu ſuo comprehendit. Nihil præteritis temporibus ab *Ægyptiis*, eorumque hæredibus Divino unquam honore cultum novimus, quod à *Barbaris* etiam moderno tempore, illo inſtigante, non coli videantur. Apud hos in *Fotoque*, & *Chamis*, *Oſiridis*, & *Iſidis* in Solem & Lunam transformatorum manifeſta reperias veſtigia. Videas *Bacchos*, *Veneres*, *Hercules*, *Æſculapios*, *Serapides*, *Anubides*, ſimiliaque *Ægyptiorum* monſtra promiſcuè paſſim, etſi ſub aliis & aliis nominibus adorari; *Molocho* per ignem filios immolari, ſanguine humano execranda peragi ſacrificia; obſcœnam illam hominis partem, quam φάλλον *Græci* vocant, ſingulari in honore ac veneratione haberi; omnigenas animantes Deorum loco teneri; verbo, *Ægyptiorum* exemplo cuncta Idolis repleri invenias, nihil Divinorum myſteriorum in Sacris Voluminibus contineri, quod in contemptum Dei animarumque perniciem Simia Dei diabolus de ſanctis venerandiſq; Prophetarum Oraculis aſſumptum ad contaminatiſſima furoris ſui ſcelera, uti olim, ita modò non transtulerit. Videas hìc Serpentis Moſaici in deſerto ad perituròrum ſalutem erecti reliquias: *Noëmi* quoque mundum arcâ conſervantis, *Eliæ* curru igneo tranſlati intuearis imaginem, aliaque ſimilia, quæ in ſequentibus dicentur; omnibus proindè veterum myſteriis, ritibus, ac cærimoniis ſuperſtitionibuſque in noviſſimarum Gentium religione mentita, veluti in ſpeculo quodam elucescentibus. Hæc itaque cum cognoſcerem, ingens continuò animum meum inceſſit deſiderium, conquiſitis undique diverſarum gentium idolis, ritibus quoque ac cærimoniis, iis peragi ſolitis, hinc indè ex *Hiſpanicis*, *Luſitanicis*, *Italicis* & *Gallicis Epiſtolis* (quarum magna mihi copia hìc *Romæ*, utpotè in ſuprema Curia ex Archivio Societatis JESU ſuppetebat) collectis comparationem inſtituendi inter hæc & Veterum Religionem; ſperans futurum, ut ex hujuſmodi collatione, meis in hoc olim opuſculo moliminibus lumen non exiguum accederet, dum ex rituum, cærimoniarum ſimulachrorumque ſimilitudine & analogia, undè ea profluxerint, inveſtigare difficile non rebar futurum, atque unà monſtrare modum, quo Idololatræ Satanica cœcitate perculſi, ex falſorum Numinum cultu, feliciùs ad veram Unius Dei atque Chriſtianæ fidei notitiam adduci queant.

Dæmonis idem ſemper in decipiendis animabus modus.

Polythæia *Ægyptiorum Græcorumque* in hunc uſque diem durat adhuc.

Ζωολατρία.

CAPUT

CAPUT I.

De *Sinensium* Idololatria.

TRes igitur *Sinarum* Libri Orbis terrarum sectas numerant; sic enim vocant Regnum suum unà cum vicinis adjacentibus locis, alias enim minimè nôrunt.

Tres Sectæ *Sinensium.*

Prima est Literatorum; altera *Scie-quia*; tertiam *Lançu* vocant. Ex his tribus aliquam *Sinæ* omnes & reliqui populi contermini, qui *Sinarum* characteres habent, profitentur; quales sunt *Japones*, *Coriani*, *Tonchini* & *Cocinchinenses* populi, de quibus posteà dicemus. Atque tres hæ sectæ primò in omnibus propè respondent triplici hominum generi, quibus *Ægyptiorum* quondam Regnum constabat, Sacerdotibus videlicet Sapientibus, Hierogrammatistis seu hieroglyphis, & plebeis. Literatorum secta *Sinensium* propria, & in hoc Regno antiquissima Rempublicam gubernat, pluribus libris abundat, & supra cæteros laudatur. Authorem seu Principem Philosophorum *Confutium* agnoscunt, non secus ac *Ægyptii* suum illum *Thoyt*, quem Græci ἑρμῆν vocant Τρισμέγιστον; Et quemadmodum *Ægyptii* Sa-

Sectæ 3. triplici hominum statui correspondent.

Primæ Sectæ Author *Confutius* Philosophus moralis Hermes *Sinensium.*

Pagodes *Indorum* Numen. Idolum *Menipe.*

Unum Numen quod Regem Cæ-

pientes unum Deum, quem *Hemepht* vocant, colebant; ita *Sinenses* Literati idola juxta *Confutii* dictamina non colunt, sed unum Numen, quod vocant

lorum vocant colunt *Literati.*

Regem Cœlorum ; de quo sic Trigautius in Expeditione Christiana ad Sinas : *Hinc asserunt Regi Cœlorum sacrificandi ejusque colendi munus solum ad Regem spectare ; in hunc finem Rex duo habet templa sanè magnifica in utraque Regia,* Nanquinensi & Pequinensi ; *Cœlo dicatum est unum, Terræ alterum ; in his olim ipse per se litabat, nunc in ejus locum Magistratus gravissimi succesſère, Cœloque & Terræ (non secum ac Ægyptii Osiridi) boves & oves magno numero mactant, aliosque multos ritus exhibent. Porrò proprium Literatorum fanum est ipsius* Confutii *Philosophorum* Sinensium *Principis ; id ei per leges in qualibet urbe construitur, eo in loco, quæ est super ludum Literarum ; id magno sumptu consurgit, & contiguum habet palatium ejus Magistratus, qui primum literarum gradum consecutis præest. In celeberrimo fani loco statua illius visitur plena literis, aut ejus loco nomen cubitalibus literis aureis in pereleganti tabula descriptum, ad ejus latus statuæ adstant quorundam ejus discipulorum, quos* Sinæ *in Divos, sed inferioris ordinis, retulère. In hoc fanum Novilunio ac Plenilunio quolibet conveniunt Magistratus omnes urbani, cum renunciatis Baccalaureis, Magistrum solitis inclinationibus, cereis etiam & suffitu veneraturi.* Ad eum ferè modum, quo *Ægyptii* primo die mensis *Thoth* suo Deo Mercurio solennia celebrant. Hujus Dei statuæ variæ quoque sunt, aliæ in templis prægrandes, aliæ parvæ, & quæ facili negotio secum circumferunt ; cujusmodi unum mihi R. P. Assistens *Portugalliæ* Societatis JESU, Nunnius Mascarenias communicavit, cujus imaginem hîc adjungendam existimavi. Vide pag. antecedentem.

Trigautius, Exped. Sin.

Fanum *Confutii.*

Statua *Confutii.*

Secunda Secta *Sinensium* quid contineat.

Altera *Sinarum* Secta respondet Philosophis *Ægyptiorum*, & *Siequia*, vel *Omyto*, vulgò *Amida* appellatur, apud *Japones* verò *Xaca*, & *Amidabu* nuncupatur ; de quibus fusiùs, cùm de *Japonum* Idolis agemus. Lex hæc ad *Sinas* pervenit ab Occasu, portata è Regno cui *Threnio*, vel *Sciuro* nomen est, quæ Regna, teste *P. Trigautio*, uno *Indostanis* nomine appellantur, inter flumina *Indum* & *Gangem* sita. Quam quidem sectam si diligenter discutiamus, ab iis Gymnosophistis, *Brachmanibus*, *Persis*, *Bactrianis*, qui hac *Indostanis* intercapedine olim continebantur, profectam, in *China* Colonias posuisse, ex dogmatis eorum facilè patebit. Multitudinem enim Mundorum credit, Metempsychosin, seu animarum in bruta transitum, omnem denique Pythagoræ philosophiam profitetur. P. Martinius in suo Atlante de iis dicit : Xekiao *secta est, quam nostri putant primò post Christum in* China *introductam ; Metempsychosin admittit ; duplex est, una interna, externa altera : hæc Idola colit ; animarum transmigrationem dari post mortem in peccatorum pœnam docet ; ab omni quod vixit perpetuò abstinet. Ridicula lex, & ab ipsis sequacibus sacrificulis passim exposa, necessaria tamen ab iis judicata, ad rudiorum à vitiis abstractionem, & virtutum incitamentum. Interna Metempsychosis præclaræ putant Philosophiæ Moralis partem pulcherrimam, dum spectat passionum pravarumque affectionum omnimodam vacuitatem atque victoriam, hæc dum obtineatur, animalia prout illorum affectibus fuerunt obnoxii migrare perhibent ; post mortem nil præmii, nil pœnæ agnoscit, nisi vacuum, nil in hac vita veri esse vult, nisi prout à nobis apprehenditur, idemque bonum & malum esse respectu diversorum.* Trigautius verò hisce subscribit : *Multiplices,* inquit, *cum Democrito & aliis Mundos fabricat ; sed maximè animarum transmigrationem è Pythagoræ disciplina videntur mutuati, aliaque permulta commenta huic addidère ad fucum falsitatis. Hæc autem non solùm à Philosophis nostris, sed etiam ex Euangelica luce videntur umbram quandam accepisse. Certum enim Triadis modum inducunt, quo tres Deos, in unum deinde*

Idololatria ex *India* in *Chinam* & *Japonem* translata.

Metempsychoseos dogma apud *Sinenses.*

Metempsychosis duplex, externa, interna.

Metempsychosis & Mundorum multitudo.

Typus B. Virginis.

Mores Pythagoræorum in *China* vigent.

Tertia Secta Sinarum plebeia.

Nu-

Numen coalescere fabulantur. Cujus *Epistolæ* quoque *Hispanicæ* mentionem faciunt hisce verbis : „ Tuvieron noticia del Euangelio. „ Porque en la Provincia de *Paquin* „ entre los otros Idolos , que alli tienen, ay una figura del hombre, que „ tiene tres cabezas, y se miran la una à „ la otra, y dizen los *Chinas*, que significa aquello , que todos tres non „ tienen mas de un solo querer y voluntad. *Et paulò post* : Ay una „ otra imagen de bulto de una muger , con un Ninno en sus brazos. *P. Martinus Martinius* in Provincia *Fokien* imagines varias Christianæ fidei olim introductæ vestigia se vidisse recenset , Cruces pervetustas , Beatæ Virginis filium suum benedictum inter brachia stringentis imagines detectas asserit , quæ & etiamnum in Ecclesia nostra spectandæ exhibentur , tum ad confirmandos Neophytorum animos, tum ad devotionem concitandam opportunæ. Verùm hujusmodi S. Thomæ Apostoli , aut posterorum Euangelii propagatorum reliquias esse , piè credi potest , Idola verò verosimiliùs à *Persis* , *Medis* , aliisque *Indorum* Philosophis *Ægypti* hæredibus , quorum proprium erat , multiformes statuas fabricari , ad effectus unius rei significandos , profluxisse , ut paulò post , dum de *Japoniis* agemus , patefiet. Prætereà abstinentiam ab animalium carnibus cum Pythagoræis sibi indicunt, barbam & cæsariem continuò radunt , in montibus & speluncis contemplationi vacant , templa eorum plena sunt immanibus Idolorum monstris, æreis , marmoreis , ligneis , luteis ; adyta *Ægyptiorum* diceres.

Typus B. Virginis.

Mores Pythagoræorum in *China* vigent.

Tertia Secta Sinarum plebeia.

Tertium profanæ religionis dogma *Lanzu* appellatur , & respondet plebeis , & Magis *Ægyptiis* , à Philosopho quodam , qui eodem cum *Confutio* tempore floruit , originem traxit ; eum fingunt 80. annis in parentis alvo gestatum , priusquam nasceretur , qua ex causa *Lanzu* , id est, *Philosophus senex* appellatur. Hoc dogma paradisum spondet, ex anima & corpore constitutis , & in suis templis quorundam effigies exponunt , quos hac ratione ad cœlos evolasse fabulantur. Ad eam rem consequendam exercitationes quasdam præscribunt, positas in vario sedendi ritu , certisque precationibus , imò etiam pharmacis , quibus spondent unà cum suorum Divorum favore vitam in mortali corpore longiorem. Hujus sectæ sacrificùlorum peculiare munus est , Dæmones impiis præcationibus exorcizatos domibus pellere , idque duobus modis tentare solent ; nam horrenda Dæmonum monstra in flava papyro atramento delineata , domorum parietibus affigenda tradunt ; indè tam inconditis clamoribus domos complent , ut ipsa Dæmonia esse videantur. Aliud etiam munus sibi arrogant ; nam è sicco Cœlo imbres elicere , aut nimios continere , alia quoque privata seu publica infortunia se posse avertere promittunt.

Dæmonolatria.

Atque hæc sunt tria ferè gentilium sectarum Capita ; sed neque in his humani generis ad decipiendum semper prompta calliditas conquiescit , singuli enim fontes labentibus paulatim seculis à fraudum Magistris in tot mæandros derivati sunt , ut numerari vix posse videantur , & ipsa incredibilis penè simulachrorum multitudo satis ostendit ; quæ non in fanis tantùm , sæpè ad aliquod millia , colenda exponunt , sed privatis etiam in ædibus ferè singulis loco ad eam rem deputato , in foro , vicis , in navigiis , palatiisque publicis , hæc unà abominatio penè primò se spectandam præbet. In quo quidem *Ægyptios* Idolorum omnigenâ varietate infames imitari videntur. Sunt hujus rei tam certa & evidentia indicia , ut si nihil aliud , certè tria potissimum id convincere posse videantur. Primum est , quod non secus ac *Ægyptii* & *Græci* quosdam universo præsidere credant ; his templa mystica condant ; hos variis ritibus & cærimoniis *Ægyptiorum*

Idolorum multitudo.

more ſoleant aut placare iratos, aut faventes attrahere. Secundum argumentum Religionis *Sinicæ* ab *Ægytiis* mutuatæ, ita manifeſtum eſt, ut de eo dubitari nequaquam poſſit; eſt autem, quod in hunc diem templa ibi Marti, Veneri, Fortunæ, Paci, Oreadibus, aliiſque Diis *Græcis* & *Ægyptiis* communibus dicata reperiantur. Multis id poſſem ex diverſis Luſitanicis & Hiſpanicis annuis ſcriptis oſtendere, ſed erit inſtar omnium Metropolitanæ Urbis *Nanchini* in *China* Ichnographia non minùs eleganter, quàm cumprimis exactè ſerico Sinico impreſſa à Patribus noſtris, præterlapſis annis è *China Romam* miſſa, in qua, præter alia ſuperba ædificia, ac munimentorum moles, templa quoque Deorum ſingula ſingulis certis quæque locis deputata ſpectantur; videas in hac Delubra Marti, Fortunæ, Paci, Oreadibus & Nymphis, Genio aëris, avium, maris, fluminum, montium urbis præſidi, Draconi maris (quem *Ægyptii* Typhonem vocant) Jovi, Atlanti, aliiſque Diis *Græcis* & *Ægyptiis* dicata; quod cùm ſumma cum admiratione percepiſſem, non potui, quin ad Religionis Sinenſis cum Ægyptiaca, Græcaque affinitatem demonſtrandam, eam hîc ſumma fide decerptam adjungerem, omittere.

Nanchini diverſorum Idolorum cultus.

Templa Deorum Chinenſium.

Templum Draconis maris, ſive Typhonis.	Templum grati animi.	Templum præſidi Sylv. vel Dianæ.
Templum Reginæ Cœli, id eſt, Lunæ dicatum.	Templum planetæ Marti dicatum.	Ara Cœli.
Templum Cœlo dicatum.	Templum Præſidi murorum dicatum.	Ara Terræ ſeu Cereris.
Templum Dæmonibus & Spiritibus dicatum.	Templum optimæ Paci dicatum.	Ara Dei Pluviæ.
Templum Montibus & fluminibus, id eſt, Oreadibus & Nereidibus dicatum.	Templum Spiritui Medicinæ Æſculapio vel Apollini dicatum.	Ara Regis avium.

Atque hæc ſanè *Græcis* & *Ægyptiis* ita congruunt, ut tota eorum Idololatria in *Chinam* transmigraſſe videatur.

Tertium argumentum eſt, quod præter literas, quibus hieroglyphica *Ægyptiorum* proximè affectant, ut in *Secunda Oedipi parte* oſtendimus, ritus & cærimonias eaſdem penè habeant cum *Ægyptiis*.

Novimus *Ægyptios* pyramidum figuras ſemper divino quodam honore proſecutos eſſe; cujus cultus veſtigia in hunc diem in *China* remanent. Pyramides enim, quas *Chines* vocant, in tanto habent honore & veneratione, ut nemo aggredi quippiam audeat, niſi priùs certis ritibus haſce placaverit. Teſtem hujus rei adduco Petrum Jarricum, qui l. 5. Hiſtoriar. Indicarum Gallicè editarum, cap. 51. de iis hiſce verbis memorat:

Petrus Jarricus.

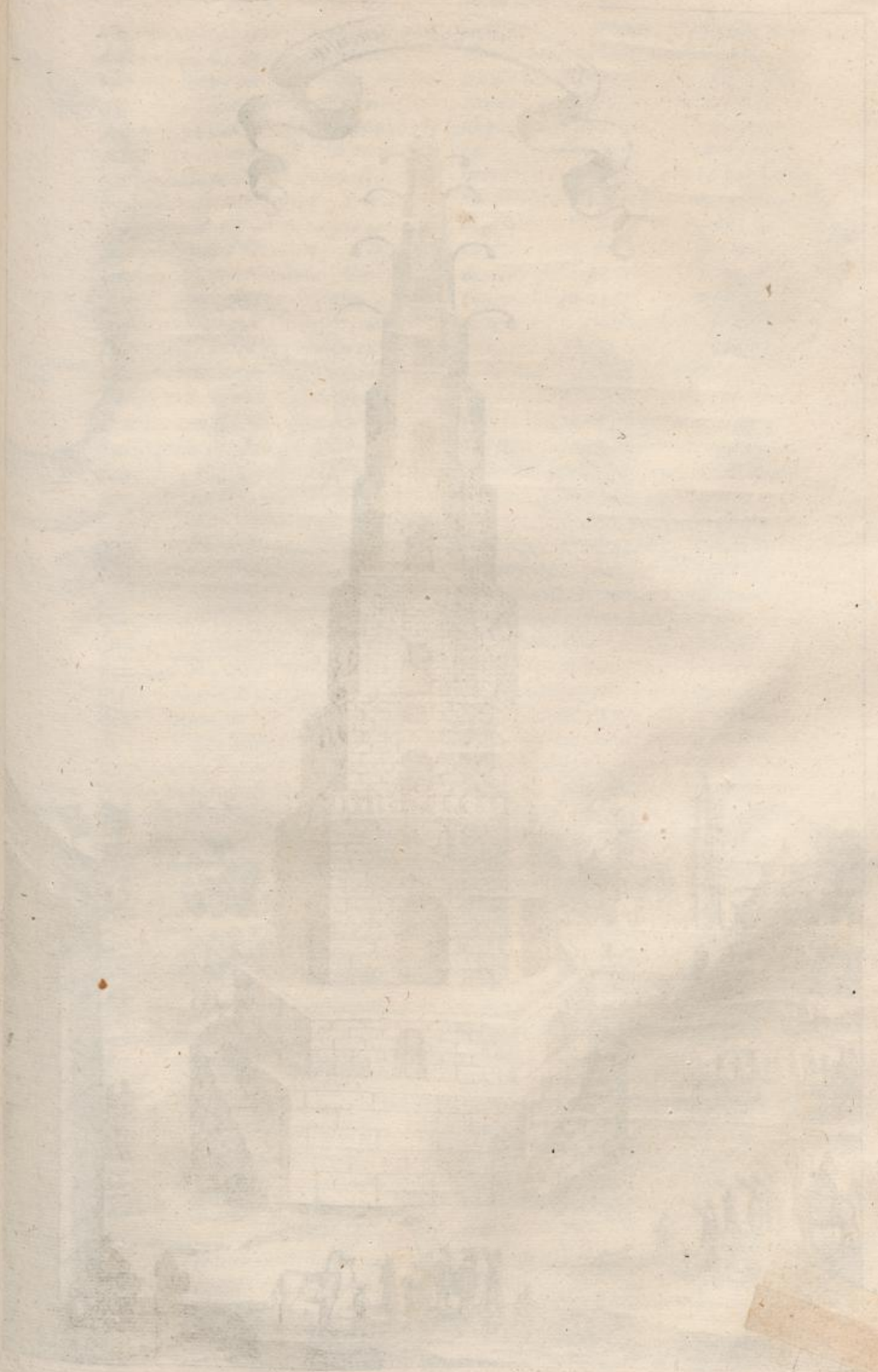

Pyramidum cultus.

Novizoniæ Turres.

Descriptio Turris Novizoniæ.

rat: *Outre ces idoles de bois il y en a d'autres, qu'ils appellent* Chines, *faictes en forme de Pyramides ouvragees, dans lequelles il y a certaine espece de fourmis blanches, qui ne se monstrent pas de hors; mais ont leur petites loges au dedans, sans qu'on scache de quoy elles se nourrissent: & ruinent les loges, où ont les met, qui sont faictes en forme d'Oratoire. Dont les Gentils sont emerveillez. Car ils ont grand' peur de ces* Chines; *tellement, que quand' ils achettent un esclave, ils l'amenent premierement devant quelqu'une de ces Pyramides avec un offrande de vin, & autres choses & le luy consignent, comme entre les mains, prians l'idole, que si l'esclave s'en fuit, il face en sorte que les serpens, laizards & tigres le tuent, & le devorent. Ce que les pauvres esclaves craignent si fort, qu'encor bien qu'ils soient mal tractés de leurs Maistres, ils n'osent quasi jamais les quiter & abandonner.* Ex quibus manifestè patet *Chinenses* hæc omnia ab *Ægyptiis*, *Persis* aliisque desumpsisse, quos lapidem seu fastigiatum saxum in conum, aut pyramidem adaptatum loco Numinis coluisse, in *Oedipo* ostensum fuit. Constat siquidem ex Patrum nostrorum relatione, hujusmodi Novizonias Pyramides nobilissimis lapidibus extructas, passim non urbibus solùm, sed & in altissimis montibus obvias per totum Imperium spectari. Sed audiamus hac de re P. Martinium, qui in suo Atlante eas hoc pacto describit, fol. 57. de Provincia *Foquien. Multa habet ædificia non spernenda, fana non pauca; at turris, quæ extra mœnia est, omnia tum splendore, tum operis magnitudine superat, figura octogona est, ab ipso solo in altum novem contignationibus exsurgit, adeoque Novizonia est: perpendiculum illius à vertice ad fundamentum nongentorum est cubitorum, cui debita proportione respondet latitudo; totus paries exterior ex subtilissima porcellanæ argilla est suis figuris extantibus pictisque ornata: interior variegato vestitus marmore, quæ adeò plana lævitaque sunt, ut adinstar terssissimi speculi, præsertim dum nigriora sunt, vultum aspicientis reddant; per scalam helicem, seu cochleam non in ipso turris medio, sed intra duplicatos parietes extructam ascenditur: ex qua ad quamlibet contignationem patet aditus, & indè ad pulcherrima ex sculpto marmore podia, deauratasque ferreas crates, quibus podia turrim totam ambientia, undique armantur ornanturque. Ubique extra turrim ad ipsa podia, maximeque ad summitatem tintinnabula ac campanulæ ita suspensæ sunt, ut a vento agitatæ suavem edant concentum. Ultima zona Idolum continet, cui dicata turris est, ex cupro fusili ac deaurato. Circum ipsam turrim vicina aliqua visuntur Idolorum fana, opere planè admirando, quæque molibus illis antiquis* Romanorum *facilè invidiam facere possint. Atque hæc una est ex illis turribus, quas superstitiosè exstrui dixi à* Sinis, *omnem ab eo fortunam felicitatemque suam pendere ratis: brevibus hanc illic descripsi, quia ipsemet illam conscendi, atque omnia meis oculis diligenter perlustravi, quamvis & illâ multò pulchriores sint apud* Sinas; *ex hac tamen velut ex ungue leonem cætera colliges, cum omnes ut plurimùm sibi sint similes, eodemque architecturæ modo ac ordine structæ.*

Pyramidum cultus.

Novizoniæ Turres.

Descriptio Turris Novizoniæ.

Præterea quemadmodum *Ægyptii* Dæmones in statuas compingebant ad responsa danda, certaque templa iis dedicabant, ita *Chinenses*; de quibus audi citatum Jarricum citato loco differentem. *Il y a pareillement en chasque Royaume un lieu dediè au Diable, là où on luy va faire les plus solemnels sacrifices en une petite Isle. On appelle l'Idole* Camassono; *& ceux qui passent par là, redoutent fort cet Idole, & de peur qu'il ne mette leurs navires à fond, ils luy offrent, quand ils sont vis à vis de l'Isle, ou duriz (qu'ils jettent en la mer) ou de l'huile, ou d'autre chose qu'ils portent.* De Oraculis verò eorum ita Trigautius l. 1. c. 8. expedit: Sinenses *nonnulli*

Dæmonum in statuas compulsio.

Idoli *Camassoni* descriptio.

Dæ-

Dmæones ipsos consulunt, & familiares, ut vocant, spiritus, apud Sinas *non pauci, easque res plus Numinis quàm Dæmonum fraudis vulgò habere creditur. Sed ad extremum omnes in fraudem inducunt. Eorum Oracula infantum vocibus, aut etiam brutorum excipiuntur; præterita ipsi & absentia more suo evulgant, ut non absimilem vero faciant eam, quâ futura prænunciant falsitatem. Hæc porrò omnia cum nostris etiam Ethnicis communia fuisse legimus. Unum est, quod* Sinarum *proprium dici potest; mos in eligenda area ad ædes privatas & publicas exstruendas, aut ad cadavera humanda, eamque aream conferunt cum capite, cauda, pedibus variorum Draconum, quos huic nostro solo substratos vivere fabulantur, à quibus omnem adversam prosperamque fortunam non familiarum solùm, sed urbium, provinciarum, totius Regni credunt dependere. Et ideò in hac veluti recondita scientia verius Dæmoniaca, multi etiam viri primores occupantur, & procul cum opus est, evocantur; maximè cum publicæ quædam turres, molesve, aut machinæ in eum finem extruuntur, ut prospera fortuna accersatur, & infortunia publica exterminentur. Non secus enim atque Astrologi ex inspectis sideribus, ita hi Oreomantæ & Geologi ex Montium, quos omnes in toto Imperio numeratos habent, ex fluminum prætereà agrorumque situ Regionum fata metiuntur. Et sanè nihil absurdius inveniri posse dicas. Nam ex janua in hanc illamque partem obversa; ex feneſtra hac vel illa parte aperiri solita, ex eo quod è regione tectum sit altius, æquè similibus nugis familiæ salutem, opes, honores, omnemque fortunam dependere somniant. His Astrologis, Oreomantis, Geomantis, Auguribus, Conjectoribus, & uno verbo Impostoribus pleni sunt vici, plenæ tabernæ, plena fora.* Atque hactenus Trigautius. Quis hîc non alteram *Ægyptii* faciem, qua omnia Auguriis & ominibus expediebantur, videat? Tempus me deficeret, si omnia hæc hîc enarrare vellem. Quarè qui plura hujusmodi scire desiderat, consulat *Citatos Authores*, nos satis esse arbitramur, ex paucis hisce prolatis, magna sanèm ad *Ægyptiorum* mysteriorum affinitatem demonstrasse.

Fabula de Draconibus Subterraneis.

Oreomantia usitata apud *Sinas.*

His itaque jam propositis, addam hoc loco Schemata nonnulla *Sinensis* Idolomanias, qua Literati potissimùm dementati cernuntur. Ut enim quid altius præ plebe sapere viderentur, Numina sua falsa seu Deastros in tres veluti ordines, Cœlestium, Terrestrium & Infernorum ordines dividere solent. In Cœlestibus Divinæ essentiæ veluti tres ponunt proprietates, quas sub unius Dei nomine, quam *Pussam* vocant, colunt; haud secus ac Hebræi essentiam Divinam tribus proprietatibus, quæ sunt כֶּתֶר חָכְמָה בִּינָה id est, *Corona, Sapientia, Intelligentia*, queis infinitum illud & caliginosum Divinæ essentiæ pelagus explicant, uti fusè in nostro *de Hebræorum Cabala Syntagmate*, docuimus. Quos secuti *Græci*, tres Charites Jovis Throno assistentes finxerunt. Quemadmodum itaque hi, ita & *Sinæ* harum Deitatum ex supremo in infimum Deorum ordinem influxu regi & gubernari credunt omnia; atque adeò sub obscura, nescio qua allegoria Divinitatis simia Satanas Sanctissimam Triadem etsi innumeris involutam fabulis ad in retia sua attrahendos malignitate sibi insita, infelices mortalium animas, in hunc usque diem, exhibere non cessat. Verùm ut Lector luculentius Sathanica inventa cognoscat, hic Deorum Dearumque ectypa, quæ ex prototypis Sinicis (quæ P. Gruberus ex *China*, non ita pridem allata in Musæo nostro perpetuò conservari voluit) deprompta, supponam.

Numina Cœlestia, Terrestria, & Subterrestria.

Tres Deitates, quas sub unius *Pussæ* nomine colunt, in superiori loco unà cum duabus pedissequis ponuntur, quas infra Deastrorum Chorus, manibus brachiisque in altum sublatis, veluti fulcire videtur. In medio Deastrum, quem *Fe* aut *Fo*, quod *Salvatorem* significat,

ceu

Numina
Cæleſtia,
Terreſtria,
& Subter-
reſtria.

Schematismus secundus principa-
lia Sinensium Numina exhi-
bens.
A
B
C
D
E
F
G
H
I
K
L
M

ceu alterum Jovem augustâ facie, & summa majestate fulgentem, ingenti Deorum Dearumque (quos ipsi priscorum sæculorum Heroes à Diis genitos vocant,) turbâ stipatum; cui supponuntur iterum inferiorum Naturæ Regnorum Semideorum Deorumque caterva, qui ad Magni *Fè* seu *Iovis Sinici* jussa exequenda, veluti internuncii quidam insignem cum veneratione promptitudinem exhibere videntur.

Alterum Ectypon adhuc exactius dicta demonstrat, ubi vides, *Fè*, sive *Iovem Sinicum*, eadem qua priùs majestate splendidum, armata suprà manu Deorum Martiorum, infrà Neptuniorum Numinum imperio ejus sese subjicientium stipatum; ex quibus fabulosæ antiquæ gentilitatis vestigia eorum Deorum, quos *Græci* sub nomine Jovis, Martis, Neptuni, Vulcani; *Ægyptii* sub Osiridis, Isidis, Hori & Typhonis olim exhibuêre, luculenter apparent. Quæ quidem omnia in sequentibus fusiùs describentur. Sed explicemus jam assumpti argumenti Schematismum.

Dividitur hæc Schematismus in tres Ordines, quorum primus continet A, id est, primum Numen, Cœli Dominum, quem & *Fe* aut *Fo* vocant, id est, Salvatorem, majestate venerandum, tectis manibus ad invisibiles ejus in Orbe vires significandas, corona pretiosis lapidibus intertexta ad majestatis augendum decus conspicuum, diademate nostrorum Sanctorum more radiantem; cui à dextris assistit B, celeberrimus ille inter Numina pariter relatus *Confutius*, à sinistris. C. *Lauzu* alter, quem & Senem Philosophum vocant, divino apotheoseos honore ornatum, Sinicæ Religionis authorem: quorum scriptis magnum illud Cœli Numen *Fe Sinis* primùm innotuit; supra quos alii celebres scriptis Philosophi D. Divinæ illustrationis, uti dicunt, participes ponuntur, quorum illi qui D. signantur libris scriptisque, E verò magnus *Sinensium* Archistrategus armis quoque defendit, toto Religioni subjecto imperio, quem & miraculoso ex flore partu genitum dicunt. Secundi Ordinis sunt Numina G & H. signata, quorum priores Martia proles, armis Orbem subjectasse dicunt, quorum illi, qui H. signantur, Martias leges præscripserunt, quam ob causam inter Numina relati. Tertii Ordinis Numina sunt in infimo Schematismi loco, & sunt Spiritus partim aquatici, partim Vulcanii, quorum omnia, quæ in elementari Mundo sunt, administrantur. Atque hæc est *Sinensium* de Deorum principalium administratione sententia; in quibus apertissima latent Ægyptiacæ Græcæque Mythologiæ vestigia. Quid enim aliud exhibet supremi Ordinis Numen *Fe*, cum assectis B & C, quàm Jovem cum Apolline & Mercurio; quid intermedii Ordinis aliud gladiis hastisque, quàm Martem & Bacchum? Inferiores verò I. uti & L. M. igneis vultibus conspicuos signant, quàm Neptunum & Vulcanum, quorum hic ignis subterranei, ille maris dominio potiri fingitur, dicunturque à *Sinis* Spiritus maris, montium, ignis. Videtur autem G G. Martius spiritus prælium minari Neptuniis Vulcaniisque, queis luctam elementorum non ineptè *Græcos Ægyptiosque* secuti, juxta Naturæ processum effingunt. Quamvis hæc à *Sinensibus* innumeris fabulis intricata, vix *Græcis* consentiant; Sub Numine *Fe* Draco volans, quem Spiritum aëris & montium dicunt, testudinis scuto tectus, conspiciendum se exhibet, quam fabulam à *Brachmanibus* mutuati ajunt, Mundum Draconi seu Serpenti ex testudine nato, uti in sequentibus fusè aperietur, insistere, quæ omnia tot tantisque fabulis differentibus involvunt, ut vix ipsi sese indè extricare queant. Sed de Draconis hujus cultu in sequentibus pluribus.

CAPUT II.

Japoniorum & Tartarorum *Idololatria Sinicæ parallela.*

CUm *Japonii* omnem Religionis ſuæ Idolatricæ rationem à *Sinenſibus* acceperint, non minor inter illos, quàm *Sinarum* varietas ſectarum eſt atque differentia; quæ tamen ad duo potiſſimùm capita revocari poſſunt. Prima eorum eſt, qui alteram vitam negant, nec præmium, nec punitionem operibus bonis aut malis deſtinatum credunt; ſed vitam ducunt omninò Epicuræam. Vocatur hæc ſecta *Xenxus*. *Bontii* hujus ſectæ Miniſtri unà cum ſuis Idola quædam adorant, quæ *Chamis* appellant; His templa erigunt admodum ſuperba & ſumptuoſa; per illa jurant in gravibus, quæ ſe offerunt negotiis; aut cum homagium Regi præſtandum. His ſupplicant variarum rerum oblatione cùm ad nocumenta, ac infortunatos rerum eventus vitandos, tùm ad victoriam contra hoſtes impetrandam; verbo, ut præſenti felicitate perfruantur, qui unicus iſtius ſectæ ſcopus eſt. Alii, qui animæ immortalitatem, alteramque vitam ſectantur, magis in ritibus

Secta Epicuræa.

Amida Numen Japoniorum Hero Ægyptio Numini reſpondens.

Ludovicus Guſman.

Idola Chamit.

Japoniorum Numen Triceps. *Amida* Numen *Japoniorum*.

μεταμψύχωσις Pythagoræa.

& cærimoniis ad Pythagoræorum μετεμψύχωσιν accedunt, quam & plerique *Sinenſium* ſapientum ſtultè ſectantur; quorum Idolum adorant nomine *Omyto*, ſeu vulgò *Amida*, de quo mille fabulas ſpargunt; quas,

quàs, quia ad institutum nostrum nihil faciunt, lubens omitto : Hoc unicum dicam, illos huic Idolo tantum tribuere, ut ad salvandum se nihil aliud requiri credant, nisi frequentem horum verborum repetitionem: NAMU, AMIDA, BUTH, hoc est, *Felix* Amida *salva nos*. Quæ verba identidem repetunt, rosaria sua, seu coronas è globulis precatoriis confectas gerunt, quas *Japonii* communes habent cum Christianis, & in Idolorum manibus ferè depinguntur, uti hîc imagine adjuncta vides, quæ imaginem *Amidæ* refert, & *Pussæ Sinarum* Deastræ undequaque respondet, ut postea videbitur.

Amida Numen *Japonio-rum Horo* Ægyptio Numini respondens.

Verùm nè quicquam meis verbis asserere videar, verba Authorum, ex quibus dicta deprompsi, adjungam; ita enim in Hispanicis relationibus P. Ludovicus Gusmanus de his loquitur.

Ludovicus Gusman.

Aunque las sectas de Japon *son muchas, y muy differentes, peuden se reduzir à dos principios universales. El primero es, de los, que niegan aver otra vida, mas de las que perciben por los sentidos exteriores, ni premio, ni castigo por las buenas o malas obras. Los que professan esta secta, se llaman* Xenxus. *Todos estos* Bonzios *y* Feligreses *adoran a unos idolos, que llaman* Chamis, *los quales fueron Sennores de* Japon, *y muy señalados en la guerre. Tienen est* Chamis *templos muy ricos y sumptuosos, y por ellos juram en los negocios graves, que se offrecem. Tambien acuden à pedir les salud, y victoria contra sus ennemigos. Entre los que confiessan aver otra vida, ay dos sectas principales, de las quales salieron otras muchas; La prima destas se llama de los* Xedoxius, *que quiere dezir, hombres del qual cuentan mil patrannas y mentiras, que fue hyo de un Rey de* Levante, *y tuvo dos hys, y que muerta su muger, hizo por ella, y por todos los, que le adorassen, grande penitencia, de manera, que por salvar se no tuviessen necessitad mas que repetir estas palabras:* Namu, Amdia, Buth, *que quieren dezir,* Bienaventurado Amida salva nos: *y assi las dizen con grande efficacia y devotion, passando las cuenta de sus rosarios, que por estot raen siempre en los manos.* Hæc Gusmannus. Modum autem inter orandũ tranctandi rosaria, aliaque dicta confirmat Franciscus Belleforestus libro 4. Histor. universal. c. 6. Gallico sermone conscripto his verbis : *Les* Japonnois (*comme aussi en usent les* Indiens *Orientaux*) *portent des Paternostres de diverse sorte, ainsi que nous, sur & avec lesquels ils content le nombre de leurs oraisons plus longues beaucoup q ueles nostres qu'on nous à commandé de dire, & les disent cent & huit fois, à cause que leurs Docteurs &* Bonzes *tiennent, qu'ils y a autant de sorte de pechez es-quels l'homme se peut souiller, & que contre chasque de ces vices, il faut s'armer d'une de ces prieres. Tous les matins en se levant ils disent neufs paroles, haussans les doigts de la main droicte, estimans que cela profite pour empescher, que le Diable ne leur porte unisance aucune*, &c.

Idola *Chamis.*

Porrò alia quoque secta *Japoniorum* est, dicta *Foquexus*, à Libro hujus nominis, atque hæc adorat idolum *Xaca* vel *Jaca* dictum, de quo mille commenta quoque spargunt; Cum devotione quinque hæc verba dicere, *Namu, Mio, Foren, Qui, Quio*, sufficere ad beatitudinen consequendam credunt; etsi nemo hactenùs dictorum verborum, utpote ab *Indis* acceptorum, energiam intellexerit. Discipuli hujus *Xacæ* fuerunt *Cambadagi* & *Cacubao*, quorum utrumque ob excellentiam Divinis honoribus prosequuntur *Japonii*. *Cambadagi* Dæmonium veriùs quàm homo, si fides relationibus habenda, videtur fuisse; docuit ipse primus ritus adorandi Dæmonem; præterea modum Dæmonem certis verborum incantationibus in corpus cujusvis compingendi, similiaque Dæmomum propria ostendit. Hanc sectam sequitur illa, quam *Samabugi*, hoc est, *Militem montium* appellant; Atquè hi proximè æmulantur *Sinensium* ritus in conjurandis Spiritibus & Geniis in statuas, Divinationibus omnis generis sunt dediti; solitudinem & asperos

Secta *Foqueux* adorat *Xaca.*

Chambadagi, Cacubao primus Dæmonolatriam docuit.

Samabugi miles montium.

montes amant, ac proindè parùm in locis cultis & habitatis ſpectantur: de quibus ita Guſmannus: *Eſte miſmo* Bonzo Combadagi *tuvo otros dos diſcipulos, que fueren hermanos de padre y madre, los quales tomaron tambien la doctrina de ſu Maeſtro, que fundaron ellos por ſi otra nueva ſecta, y pejor que todas las paſſadas, cuya profeſſion es, offrecerſe de todo punto al ſervitio del Demonio, y darſe por muy intimos ſiervos y familiares ſuyos. Laman ſe los que tienen eſta ſecta* Jamabugis, *que quiere dezir,* Soldados de la Sierra, *porque los mal dellos viven en unas muy aſpras montannas, y pocas vezes los veen en poblado. Otros ay que poſſan ſu vida con mil embuſtes y hechizerias, que uſan por el pacto, que tienen con el Demonio, como es deſcubrir algunos hurtos, dezir por la mano la buena o mala ventura, commo* Gitanos, *y adevinar algunas coſas futuras. Entre otras coſas que dexaron los fundadores d'eſta ſecta para los que la huvienſen de ſequir, fue una peregrination, que hazen dos vezes cada anno, para adorar el Demonio en cierte templo, que por ſer coſa tan particular y extraordinaria, la pondre aqui, como la conto d'eſtos* Bonzios, *que la avia andado ſiete vezes, y deſpues por la miſericordia de Dios noſtro Sennor fue Chriſtiano.* Hæc Guſmannus. Quæ confirmant *Epiſtolæ Luſitanicæ anno* 1565. *è* Japonia *&* China *miſſæ*, quas conſule: extant enim impreſſæ *Eboræ*. Multa rara omninò & admiranda hoc loco de ſimilibus Dærnonis machinationibus adducere poſſem; ſed quia ad inſtitutum noſtrum non ſunt, ad ea, quæ ad rem noſtram faciunt, calamum convertamus.

Guſman.

Idolum *Puſſæ* ſub alia forma.

Novi-

Typus Puſſæ ſeu Cybelis aut Iſidis Sinenſium.

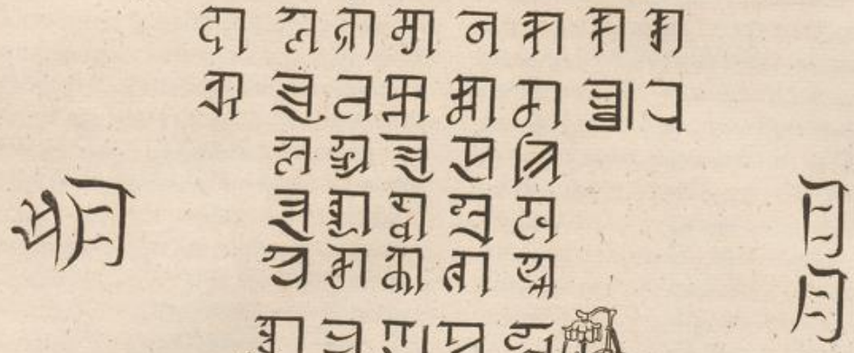

Characteres Sacri, quos Sinæ a Brachmanib, acceperunt, ijsq; magnæ ſuæ Deaſtræ attributa exprimunt.

Amida Numen Japon: parallelum Harpocrati.

Myſtica ſignificatio Numinis ſupra florem ſedentis.

Deſcriptio Puſſæ Cybeles Sinenſium κελυβεγχίων.

Fabula.

Amida Numen *Japon*: parallelum *Harpocrati*.

Novimus ex *Jamblicho* & *Clemente Alexandrino* *Ægyptios* Deum flori lothi insidentem mysticè depinxisse, quam sacram pingendi rationem Gnostici sectati postmodum *Harpocratem* eidem flori lothi variis symbolis instructum repræsentarunt. Videtur hic mos non in *Persiam* tantùm, *Indiamque*, sed & in ultimum Orientem quoque *Chinam* & *Japonem* penetrasse. Depingunt illi Numen illud suum celebre *Amidam*, vel alio nomine *Fombum* Flori seu Rosæ, aut Nympheæ insidentem, magno radiorum fulgore coruscantem, cujus imaginem cùm R. P. Assistens *Portugalliæ* mihi communicasset, opportunè eam hîc adjungendam censui.

Hanc sectam *Jenxiorum Fombum* nominant, quæ longè aliter de hac *Amida* sentit, quàm *Xodoxiorum* secta, de qua paulò ante: dicunt enim esse invisibilem substantiam, separatam ab omni elementorum compositione, ante omnem creaturam existentem, omnium fontem bonorum. Hinc eam mysticè pingunt supra Nympheæ florem, verùs lothi sedentem, ad reconditas hujus virtutes & perfectiones subobscurè insinuandas, quas & habitus, cui involuta cernitur, indicat.

Mystica significatio Numinis supra florem sedentis.

De *Cybele Sinica*, quam *Pussam* vulgò vocant.

Descriptio *Pussæ Cybeles Sinensium* πολυβραχίονος.

Imago seu Idolum *Pussæ* supra florem lothi aquaticæ sedet, manibus mira digitorum contorsione, modestiam singularem unà junctam gravitati præ se fert, è cujus dextro octo brachia, ex sinistro latere totidem prorumpunt, quorum manus singulæ nescio quid mysticum, uti gladios, & quas hellabardas vocant, libros, fructus, plantas, rotam, ornamenta, pyxidem, ampullam gestant. *Bonzii* ejus originem sic describunt: Ante generationes decem, ajunt, tres puellas sive Nymphas è Cœlo in fluvium lavatum descendisse, quarum nomina erant, *Angela*, *Changela*, & *Fœcula*; quo tempore supra vestem *Fœculæ* in ripa apparuisse demissam, nescio unde allatam *Vesicariam* cum fructu suo corallino (quam ego verius *Heliocacabum* aut *Lotum aquaticum* puto) quem uti illa conspexit, confestim arripuit & deglutiit; unde factum, ut aliis duabus Cœlum repetentibus, hæc ex esu fructus gravida dimissa sit, donec enixeretur filiolum, quem jam ablactatum, & in exigua insula fluminis positum jussit exspectare educatorem, qui mox illuc piscatum erat venturus, se interim unde venerat, reversuram; ipsa ad cœlos abeunte protinus, prout dixerat, evenit: educatus quippe à piscatore, in maximum virum evasit, qui posteà toti Imperio potitus leges præscripsit, longè latéque dominatus. Hanc fabulam quoque in *Brachmanum* monumentis reperi, quamvis aliis fabularum monstruosis relationibus involutam. Literati, qui nonnihil altius præ plebe sapere videntur, hanc *Pussam* πολυβραχίονα nil aliud denotare ajunt, quàm Deorum omnium matrem, quam *Ægyptii* nunc πολύμαστον, id est, *multiplici uberum serie turgentem*, modò brachiorum multiplicitate ἱερογλύφως descriptam, *Isidē*, *Græci Cybelen* dicunt, unde qui ex *Sinensium* Sapientibus πολυθείων rident, veteres sapientes secuti hujus Deastræ Schemate nil aliud, quàm beneficæ Naturæ vires, robur, & potentiā in omnia denotare sentiunt; quæ omnia per 16 brachiorum symbola denotantur; siquidem per sedecim secula sub hujus tutela Deastræ *Chinam* in summa pace, sedecim aurea secula transegisse narrant. Loto autem insidet, quia hæc planta aquis innatans fœcundo humiditatis affluxu perpetuò irrigata humidum rerum omnium principium innuit, quod & plerique sensatioris animi Literati *Sinæ* unà cum priscis *Græcorum* Philosophis sentiunt; Naturæ verò moderatricem esse dicunt *Pussam* illam, sive, ut meliùs dicam, *Isidem Sinicam*, aut *Cybelen*, cujus influxu omnia fœcundari conservarique credebatur.

Fabula.

Quid herba Vesicaria.

Expositio Symbolorum *Pussæ*.

Quæ omnia confirmantur ex Epistolis Lusitanicis anno 1565. ex *Japonia* in *Europam* datis, in quarum

Ludovicus Froës. epistola.

una Ludovicus Froës ita de hac *Amida* scribit Lusitanicè : *Os seus mosteiros sammuito sumptuozos & tem grandes rendas. Naõ podem termolheres sopena de os matarem.* Amida *esta nos seus templos em hum altar nomeo domesmo templo. Onulto he de syaon quasi como molher com orelhas furadas e hũa claridade de rayòs, que ocerca assentado sobre hũa roza de Paò, que ocercla muito fermoza.* Et in alio loco : *Na primeira questaon propòs que os* Jenxus *tinhaon haver hum ser invisivel separado da natureza dos quatro elementos, à que chamavaon por outro Fonrai Come Mogui, e que os atributtos, que os litrados davaon à este ser invisivel, eraon os seguintes, convem à saber, que antes deste Mundo, ceos e terra serem creados o Fombum semper fora enunca tivera principio, nem havia de ter fim, e que por elle foraon creadas todas as couzas, que seu ser estava dentro na terra e nos ceos, e fora delles, por naon ser limitado à lugar finito que non governo, e conserva çaõ de todas as couzas, naon padecia movimento algum ; nem tinha cor, nem accidente visivel, poronde dos olhos corporais podesse ser visto, que os homẽs e todas as criaturas tinhaon, havia neste Fombum em mais eminente graon de perfeiçaõ, per ser fonte perenne de todo o bem.* Ex quibus patet, prudentiores è luminis naturalis præscripto multò aliter de Diis suis sentire ; quàm rudiores. *Amidam* enim, quem rudes præter multa figmenta, eximium hominem fuisse asserunt, Doctiores fabulas de eo vulgò creditas, exemplo *Ægyptiorum* ad mysticos sensus detorquent.

Rerum omnium sempiternum & invisibile principium credunt sapientes *Sinæ.*

Prætereà Solem quoque & Lunam *Ægyptiorum* aliorumque Orientalium exemplo adorant, uti ex epistola Lusitanica constat. *Cren os mais delles em homẽs antiguos, os quaes (segunda tenho alcançado) eraon homẽs, que viveraon como philosophos ; muitos destes adoraon o Sol e outros à Luna.* Et confirmantur ex *epistola quadam S. Patris Nostri Francisci Xaverii anno* 1549. *quinta Novembris, ad Collegium Goanum data*, ubi multa alia quoque de hujus gentis superstitionibus invenies. Quod si pompas & festivitates, quas quotannis Diis suis exhibent, cum pompis & solennitatibus *Ægyptiis* quotannis peragi solitis comparaveris, easdem omninò paucis exceptis invenies.. Videtis in iis, non secus ac in *Komasiis Ægyptiorum*, teste *Clemente*, fieri solebat, portentosas Deorum statuas, varia pompa & ridiculis *Bonziorum* gesticulationibus circumferri ; de quibus ita in epistola quadam Ludovicus Froës. *He costume antiquissimo de* Fiyenoijama, *todos os annos fazerem ali os* Bonzos *hũa sumptuosissima festa à este Idolo, decendo de riba todos* Bonzos *armados, os qua es toma vaõ as costas sete cadeiras muy grandes, que estaõ metidas em sete templos. Acaba da esta festa de* Sacamoto *se fazia logo cà outra no* Micáo *à outro idolo ou* Cami, *que se chama* Gujon, *à mais solenne de todo o* Japaon, *à que parece que o Demonio quis contrafazer à fazer* de Corpus Christi, *porque ali fazem todos os castellos danças, jogos, personados, le vaon en as maõs, os idolos. Aestes sè seguenoito ou des lanternas de maõ, as ilharguas, das quaes vaõ em roladas com beatilhas, delgadas, e escritto o nome de seu Pagòde e dentro huãs candeas accezas*, & cætera ; quis hìc non Isiacam pompam describi vidit?

Lud. Froël.

Dæmon imitatur Sacra Christianorum in Idololatricis festis.

Processione peractâ templa sua ingrediuntur, in quibus non secùs ac in *Ægyptiorum* adytis innumeram videas omniformium Deorum turbam, quorum multi capite bovino, canino, aliorumque animalium deformati, formidabile intuentibus præbent spectaculum ; alii multis brachiis effigiati, monstris quàm Diis similiores sunt.

Polymorphosis Numinum Sinicorum Japoniorumque.

Meminit hujus Japonicæ Idololatriæ Secundum Volumen variarum navigationum & itinerum Italicè conscriptorum fol. 51. *In questa* Isola *& in altre vicine tutti i loro idoli sono fatti diversamente, perche*

M. Paulus Venetus.

Ægyptia Numina *Sinis* familiaria.

Simulacra Æ. ptiorum πολυμόρφα.

Quadrifrons Janus.

che alcuni hanno teste di Bovi, altri di Porci, altri di Canie di Becchi, & di diverse altre maniere, e vene sono alcuni, ch' hanno un capo e duoi volti, altri trè capi, cioè uno vel luogo debito, gl' altri due supra cada una delle spalle, altri c' hanno quattro mani, alcuni dieci, & altri cento; quelli che ne hanno più, si tiene che habbino più virtù & à quelli fanno maggior riverentia, & quando i Christiani gli dimandono, perche fanno gli suoi Idoli così diversi, rispondono, così nostri padri & predecessori gl' hanno lasciati. Hæc ad verbum ex Marco Paulo Veneto desumpta videntur: nam lib. 3. c. 6. ubi de *Insula Zipangri*, quæ eadem est cum *Japonia*, loquitur, ita scribit: *Colunt Viri* Zipangrii *varia idola, quorum quædam habent bovis caput, quædam caput porci, & quædam caput canis, & aliorum diversorum animalium; sunt quædam quæ habent quatuor manus, alia viginti, & alia centum; & quod plures habuerit manus, majoris putatur virtutis. Sunt rursus quædam quæ habent quatuor facies in uno capite, & alia tria capita, unum super collum, & alia duo super utrumque humerum. Et cum incolæ interrogantur, undè hanc habeant traditionem, respondere solent, se patres suos in hoc imitari, nec aliud credere debere, quàm quod ab illis acceperunt.* *Ægyptios* certè *Osiridem* seu *Solem* bovino capite; *Anubidem* seu *Mercurium* canino; *Pana* Hircino; Arietino denique *Ammonem* expressisse, in præcedentibus passim monstratum est; *Serapidis* quoque imaginem atque *Dianæ* tricipitem fuisse, Maro docet:

M. Paulus Venetus.

Ægyptia Numina *Sinis* familiaria.

Simulacra *Ægyptiorum* πολυμόρφα.

Tergeminamque Hecaten, tria Virginis ora Dianæ.

Quadrifrontis quoque Jani frequens apud *Mythologos* fit mentio, sicuti & Centimani Briarei; quibus sanè nihil aliud antiqui voluerunt, quàm multiplices Solis effectus; ac Janus quidem quadrifrons plerisque locis informari solitus est ea de causa, quod illi rerum omnium principia, finesque, introitus, exitusque dicati essent; quin & quæ illi templa erigebantur, quadrata specie fiebant; vel etiam, ut per quatuor illos vultus, quatuor anni partes indicarent, quas *Græci*, *Latinique* Horas usitatissimo vocabulo appellarunt; Centimanus autem *Briareus* idem quod Sol dicitur; Unde *Homerus* Solem ἑκατόγχειρα nuncupavit, quorum significata cum veluti hieroglyphica quædam interpretentur, non importunum fuerit hîc explicasse. *Interpretes Heosidi* per *Briareum* Vernum tempus dici tradunt, ob herbarum, florum, & frondium copiam, quam affluenter adeò subministrat. Per Gygem verò Hyemem & ipsum Centimanum ob ea multa, quæ jam dudum collecta congestaque in varios mox usus distribuit, & negotiis quæque suis accommodat. Quod verò Sol Centimanus *Homero* sit, multa & innumerabilia ejus officia, quæ magis aperta cognitaque sunt, quam recensere oporteat, effecerunt, quæ omnia suprà de *Pussæ* Deastræ *Sinarum* πολυβραχίωνος Idolo luculenter patuerunt.

Quadrifrons Janus.

Centimanus Briareus.

Quid per *Briarea Græci* intellexerint.

Quæ cum ita sint; annon hunc *Sinæ* & *Japones* varia illa Idolorum metamorphosi respexerunt? Certè subscribit hisce Ludovicus Gusmannus in historia de *Japonia* l. 5. c. 9. ubi tradit, *Japonios* summo honore venerari solitos statuam quandam tricipitem πολυβραχίωνα, quâ *Japonios* nihil aliud significare dicit, nisi varias istius Numinis perfectiones; verba Hispanica subjungo. *En uno altar deste templo avia uno idolo muy grande, cubierto de oro, con tres cabezas, y mas de quarenta brazos y manos; dizen que con esto se dan à entender las muchas perfectiones de su Dios; junto à este idolo, havia otros mil y quinientes, tambien dorados, repartidos en nueve ordenes, à manera de choros de Angeles, y sera cada una de la estatura de un hombre.* Quis non videt, Diabolum hîc antiquorum superstitiones Christianis mysteriis mixtas æmulatum esse? imaginem ex his unam, quam hîc *Romæ* videre contigit, paulò ante exhibuimus.

Gusman.

Prætereà non πολυμόρφοσιν tantùm

Bestiarum cultus.

tùm *Ægyptiorum* in Diis effigiandis *Sinas* & *Japonios* æmulatos, ſed & beſtias quoque vivas *Ægyptiorum* more, veluti piſces, gallinos, cervos, lupos, canes, boves adoraſſe, poſt Paulum Marcum Venetum teſtatur Ludovicus Froës in epiſtola jam ſæpè citata. *A primeira he hũa alagoa de tiro de eſpingarda em comprimẽto e largura e ſaõ os peixes tantos, que naon tem conto andaõ huñs por cima dos outros, e por ſer dedicada à o Pagode, nen hũa peſſoa he onza da à tirar delle peixe algun, crendo que ſe o tirarem ſe tornaraõ leprozos. Os* Bonzos *naõ com em peixe, porque o tem em ſua lei por graviſſimo peccado, e matar hum homen, ou furtar, naõ o tem por peccado algun.*

Japoniorum Numen triceps. *Amida* Numen *Japoniorum*.

Iaponiorum Numen triceps & ὠκτοβραχίων.

A terciera he, que ha grande numero de veados nacidade, que ſaõ do Pagode, e andaõ pellas ruas à maneira de cães em Eſpanha. *Nen hũa peſſoa lhe toca, nem poem maõ, e ſe alguem da pencada em qualquer veado he prezo, e paga poriſſo grande pena, e ſe mata matáno pollo tal crime, e perde toda à fazenda, e ſe por ventura morre o veado em algua rua, ſenaõ ha prova certa, que morreo de doença, a tal rua he deſtruida, e as fazendas perdidas, e aßi viven ſogeitos a o demonio, que naõ ſomente faz, que o adorem, mas fallos adorar beſtas, como em outro Reyno adoraõ lobos e lhes facem templos e pregaçoẽs; eſtando algun doente, di zemlhe que ſe con ſole que ſe tornara em lobo, riſponde, que naõ tem tanto merecimento, que alcance tanto bem.* Verùm hæc de *Iaponiorum* Diis dicta ſufficiant. In Tartarico Regno *Necbal*, P. Gruberus Idola πολυκέφαλα quoque in Fanis expoſita ſe obſervaſſe refert, hujus Figuræ ſequentis.

Ante-

Pagodes *Indorum* Numen. Idolum *Menipe.*

Antequam finem huic Capiti imponerem, in *Relationem* quandam Italicè ſcriptam incidi, quam *de rebus Chinenſibus Chriſtophorus Burrus* non ita pridem fecerat. Occurrerunt in ea relatione multa ſanè ad rem noſtram facientia; quæ, quia ad dicta confirmanda multum conferre poſſunt, adjungenda exiſtimavi. Nam præter dogmata, quæ cum *Sinenſibus* & *Iaponiis* communia habent, alia quoque propria & iſti genti particularia tenent; queis maximè ad Pythagoræorum doctrinam accedunt. Credunt illi immortalitatem animæ, μετεμψύχωζιν, παλιγγενεσίαν, animam Mundi, aliaque Platonicæ & Pythagoricæ philoſophiæ propria, præterea Mundum credunt ovum quoddam fuiſſe, cujus cortice firmamentum, albugine æthereum ſpatium, vitello demum Terra conſtiterit; machinam quoque Mundi nihil aliud, niſi magnum quoddam animal eſſe, ſive hominem aſſerunt, cujus caput Cœlum; oculos, aſtra; pilos arbores, plantas, herbas; oſſa metalla eſſe, ſimiliaque, quæ de magno illo animali & megacoſmo dicti Philoſophi aſſeruerunt, profitentur. Verùm audiamus verba ipſius Authoris. *Die de queſto Filoſofo cognitione de la fabrica del Mondo con due metafore, una fù, che il Mondo era nato da un ovo, ilquale poi talmente ſi dilatò, che dalla ſcorza di quello ſi diſteſero gli cieli, dalla chiara formoſſi l'aria, e ſi ſparſero l'acque & il fuoco; e dal roſſo formaſſi la terra, e tutte l'altre coſe*

Μετεμψύχωσις Pythagorica.

Chriſtophorus Burrus in ſua Relatione de Concinci-na.

terrestri. *L'altra metafora prese egli dal corpo de un certo huomo grandissimo detto da loro* Banio, *che noi chiamaressimo Microcosmos, dicendo che da questo huomo gigante altissimo; era uscita questa machina del Mondo, stendendosi il teschio ne' cieli, i due occhi in Sole, e Luna, la carne, la terra, l'ossa i monti, capelli in herbe & arbori, il ventre nel mare; & in tal guisa adattando minutamente con operationi tutti i membri, & compositione del corpo humano, alla fabrica, & ornamento di questo mondo, giunge à dire, che da i pedocchi di questo gigante si erano formati gl' altri huomini tutti, che poi dispersero per il Mondo.* Iterum cum cæteris vicinis gentibus asserunt, defunctos cibo & potu indigere, undè iis quotidiè splendida præparantur convivia. *Il terzo che l'anime de defunti hanno bisogno di sustentamento & mantenimento corporale, onde alcune volte frà l'anno, secondo la loro usanza, fanno li figli à padri defonti, i mariti alle moglie, gl' amici à gl' altri amici, spendide e lauti banchetti, aspettano gran pezzo, che arrivi il defonto convitato, e seda à mensa per mangiare.* Quæ omnia suprà fusiùs exposita vide. In eodem errore *Tartari* sunt; *Colunt* (inquit Paulus Marcus Venetus) *pro Deo Numen quoddam ab illis confictum, quod* Natagai *vocant, putantque illud Deum Terræ, atque gregibus pecorum placant. Hoc numen in maximo honore habent, nec est aliquis, qui in domo sua illi non imaginem dedicaverit. Et quoniam credunt Numini* Natagai *uxorem esse, & liberos, collocant etiam ipsi juxta penates suos imagunculas quasdam uxoris ac filiorum loco, uxoris quidem simulachrum ad sinistram, & filiorum imagines ante faciem Idoli collocantes. His idolis magnam faciunt reverentiam, præsertim quandò vadunt ad prandium, vel ad cœnam, tunc etiam antequam ipsi comedunt, perungunt ora imaginum pinguedine carnis coctæ, & partem prandii, qui cœnæ extra domum in honorem illorum ponentes, credunt eos hinc cibari.* Sed nos ad *Cocincinenses* revertamur, quorum proprium est, Reges sanctitate vitæ illustres divinis honoribus, iis innumera idola dedicando revereri: in ipsa autem Apotheoseos solennitate *Ægyptios* omni ex parte imitantur. Modus Apotheoseos sequitur.

Fabula de Gygante magno.

Natagai Numen *Tartarorum.*

Virorum illustrium cultus.

In medio palatii ἀποθεώσεως (extructo magnificentissimo monumento unà cum altari multo & exquisito labore adornato) arcam cadaveri destinatam non minoribus sumptibus apparant, quam in altari dicto collocatam *Onsay* candidis induti vestimentis, variis cærimoniis ac sacrificiis consecrant, vinum, boves, aliaque animalia magno numero offerentes; quibus ritè peractis omnem illam molem unà cum apparatu concremant, solo corpore defuncti sibi reservato, quod sepelire fingentes per duodecim alias sepulturas de una in alteram secretò, & cum astu traducunt, ut hac ratione superstitiosa plebs semper de loco sepulturæ dubia maneat, & anceps, ac proindè ex hac incertitudine plus erga novum hoc Idolum devotio crescat, & veneratio, dum in omnibus iis locis, in quibus ossa condita esse, aut ea inveniri posse suspicantur, ritus & sacrificia cæteris idolis debita perficiunt. Sed audiamus verba Burri: *Finiti questi giorni posero fuoco à tutta quella machina, abbrugiando & il palazzo & il tempio con tutti gli addobbi & apparati, solo conservando l'arca con il cadavero; quale fù poi sepelito & transfugato per dodici sepolture da una in un' altra segretamente & di nascosto, acciò restando il populo dubioso sempre in qual luogo fusse lasciato, con l'intercezza maggiormente crescesse la veneratione del novo idolo, adorandolo in tutti quelli luoghi, nelli quali potessero pensare, che si ritrovino quell' ossa.* Ita Burrus; In quo quidem Ægyptios imitantur, qui ab Iside instructi Osiridi illi suo simili astu Divinitatem acquisivere. De Iside ita Plutarchus: *Osiridis partes omnes dispersas præter pudenda cum invenisset, cupiens incertum esse Viri sepulchrum, ab Ægyptiis autem & singulis hominibus honori haberi, ex aromatibus, ac cera singulas eas partes in formam*

Osiridis Arcana Sacra adhuc durant in *Indiâ.*

mam hominis viro ſimilem compoſuit; convocatis deindè Sacerdotibus, ſingulis dedit Oſiridis imaginem, aſſerens eis ſolis corpus illius creditum, atque adjurans, ut nunquam apud ſeſe ſepulchrum Oſiridis ulli panderent, utque illum in abditis ſervatum, veluti Deum colerent; qua ex re nunc etiam quilibet Sacerdos teſtatur penes ſe Oſiridem ſepultum eſſe. Et cætera quæ ſequuntur. Fuit hæc callidi Dæmonis inventio, quæ multum ad irretiendos ſuperſtitioſorum in falſo Deorum cultu animos valuit. Sed hæc de *Japoniis* ſufficiant. Dæmonum fraus.

Oſiridis Arcana Sacra adhuc durant in *Indiis*.

CAPUT III.

De *Indorum* Idololatria Sinicæ parallela.

DIviditur *India* in varias provincias, variaſque Inſulas adnexas habet, quæ omnes iiſdem propè in Deorum cultu cærimoniis utuntur: Nam præter innumeros alios particulares Deos, Solem cumprimis adorant, & ignem; huic varia per anni decurſum feſta, & ſolennitates inſtituunt, in quibus omnibus ita cum *Ægyptiis* & *Perſis* conveniunt, ut nihil propemodum in ipſorum ſacris, quod ab iis non deſumpſiſſe videantur, appareat.

Apidis cultus adhuc viget in *Indiis*.

Præter *Græcorum*, *Ægyptiorumque* imagines adhuc ibi reperiri, ſummâque veneratione coli, quotquot eas regiones peragrârunt, teſtantur. Præ cæteris autem cultus *Apidis* in figura Vaccæ, ſeu Bovis cornuti viget, quem nullis non templis, porticibus ac viis reperias. Retulit mihi Ludovicus Sachinus mercator Avenionenſis, in Regno *Mogorum* eo in loco, ubi collimat cum *Bengala*, in publica & regia via ingentem Bovem erectum, cujus oculorum cavitatibus duo prægrandes Carbunculi, ſeu Rubini inditi Idolum mirum in modum radiare faciant; retulit quoque neminem iter ſuum auſpicari, quin prius hoc Idolum vaccinum certis ſacrificiis placârit. Marcus Paulus Venetus dictis aſtipulatur, pleraſque enim inſulas *Bengalæ* vicinas hoc improbo Bovis cultu imbutas tradit; verba ejus ſubjungam: *Sunt habitatores Regni* Var *omnes idololatræ, multique eorum adorant Bovem, ut rem Sanctam, nec ullum occidunt, cum autem bos aliquis moritur, perungunt domos ſuas adipe ejus.* Et de *Meliapore* urbe S. Thomæ, c. 28. *Cum hi qui boves adorant, ad bellum procedunt, deferunt ſecum pilos bovis ſylveſtris, eoſque ligant ad crines equorum ſuorum, quibus inſident; pedites verò ad ſcuta, & crines ſuos pilis illis ligant, credentes ſe in bello tutos eſſe ab omni periculo; nam bovem ſylveſtrem magnæ ſanctitatis eſſe aſſerunt.* Et cap. 30. ejuſdem Libri: Laënſes *boves adorant, & cum magna reverentia perungunt ſe unguento, quod de oſſibus bovinis contritis faciunt.* Deorum quoque *Græcorum* præter *Ægyptios*, veſtigia extare, ex literis P. Joannis Lopez Soc. JESU Procuratoris *Indiæ*, & *Inſularum Philippinarum*, cum quo & oretenus poſtmodum de hujuſmodi hîc *Romæ* tractavi, conſtat: *Secta* Philippinorum, inquit, *eſt idololatria eadem, quæ* Romanorum & Græcorum, *Iovem, alioſque Deos adhuc adorant; nomina dictorum Deorum habent ſed in ſua lingua: Verbi gratia, Iupiter vocatur* Maglente, *quaſi dicas, fulmina vibrans, à* lente, *quod fulmen, & mag quod vibrare ſignificat, deducto nomine. Atlas vocatur* Tomcon Langit, *hoc eſt, columna Cœli,* Langit *Cœlum,* Tomcon *columnam ſignificat, & ſic de cæteris: habent quoque ſuos Campos Elyſios, quos* Calongdan *vocant, id eſt, occaſum Solis.* Quod manifeſtum ſignum eſt idololatriam *Ægyptiorum*, & *Græcorum* in ultimum Orientem uſque perveniſſe; imò lucu-

Laënſes bovem colunt.

Bovis cultus.

M. Paulus Venetus.

Inſularum Philippinarum Idololatria.

lentiùs id oſtendit Philoſtratus in vita Appollonii.

Θεῶν ἢ ἀγάλματα ἔν τυχεῖν φάσιν. Εἰμὲν Ινδοῖς, ἢ Αἰγυπτίοις, ϑαῦμα ἂν δὲν. Τὰ ἢ γὲ ἀρχαιότητα τ παρ' Ἕλλησι, τὸ τὴ τ Αϑηνᾶς τ Πολιάδ@, καὶ τὸ τ Απόλλων@ τ Δηλίᾳ, καὶ τὸ τ Διονύσ, καὶ τ Αμυκλαίᾳ, καὶ ὅποσα ὧδε ἀρχαῖα. Ταῦτα ἰδρύεσθαί τε Ινδὰς τύτοις, καὶ νομίζειν Ελληνικῶς ἥδεσθαι. Φασὶ δ' οἰκεῖν τὸ μέσον τ Ινδικῆς, καὶ τ ὄχθον ὁμφαλὸν ποιεῖσθαι τῦ λόφυ τύτυ. Πῦρ τε ἀπ' αὐτῦ ὀργιάζειν, ὃ φάσι ἔκ τ τῦ ἡλίυ ἀκτίνων αὐτὸ ἑλκύσ. Τῦτο ἢ τ ἡμέραν ἅπασαν ἐς μεσεμβρίαν ἄδειν.

Apollonius Thyanæus apud Heroſtratum.

Deorum quoque ſimulachra complura illic ſe vidiſſe tradit Apollonius, *nihil quoque miratum eſſe, quod* Indorum, *aut* Ægyptiorum *Deorum illuc imagines viderit; ſtupuiſſe autem, quod eorum, qui ad* Græcos *antiquiſſimi habentur, aſpexerit ſimulachra ceu Minervæ Poliadis, & Apollinis Delii, præterea & Dionyſii, & Amyclæi, & aliorum hujuſmodi; horum enim ſingulis* Indi *ſtatuam poſuêre, Græcoque ritu iiſdem ſacrificant; Dicunt autem* Indiæ *medium ſeſe cobere, eumque tumulum quaſi umbilicum eſſe, & ab eodem ſacrum ignem capiunt, quem ſeſe à Solis radiis accepiſſe gloriantur, atque ob ejus rei memoriam hymnum jugiter ad meridiem uſque decantant.*

Brachmanum inſtituta.

Brachmanes autem, & Gymnoſophiſtas, uti olim, ita in hunc diem Pythagoricam vitam ducere ex *Hiſtoria Indica Maffæi*, aliorumque conſtat, de quibus & Damis comes Apollonii multis agit apud Philoſtratum. *Dogmata Pythagoræ profitentur, divinationis apud eos præcipuum ſtudium, humi dormiunt, herbis tantùm victitant, Solem adorant, ignem Solaribus radiis conceptum ſummo ſtudio fovent; hunc variis ritibus & precationibas placant; comas nutriunt, Mythram geſtant, & Pagodes, ſeu Iſiacas ſtatuas, nudis pedibus ambulant, lineis induuntur veſtimentis, baculo fulciuntur;* Quæ quidem Ægyptiis Sacerdotibus ſolis competunt. Meminit horum quoque Nicolaus Contarenus Venetus in Libro, quem de itinere in Indias conſcripſit: *Per tutta* l'India *ſi adorano gli Idoli (cioè Pagodes) alli quali fanno le chieſe non diſſimili à quelle de* Egitto, *piene d'immagini omniformi depinti, e nelli giorni delle loro ſolennità le adornano con fiori & rami, gl' idoli ſono fatti ò di oro, ò di argentò, ò di pietra, ò di avorio, de' quali alcuni ſono ſeſſanta piedi di altezza; Il modo come gli ſacrificano è molto vario infra di loro, perche alcuni ſi lavano con acqua chiara, avantiche entrano nel tempio, una volta la mattina, & un' altra à veſpere: Altri con legno d'Aloe, ò ſimili altri odori fanno ſacrificio à i loro idoli.* Quæ in hunc uſque diem in Regno *Indoſtan* ſeu *Mogorum* conſtanter à *Brachmanis* ſervantur, dum quotidie ſe in ſacro flumine *Gange*, veluti altero *Nilo*, lavare ſolent, aquas verſus Solem ſpargere, ſimilibuſque eum ceremoniis venerari ſolent, uti non ſemel mihi narravit P. Henricus Rhoth. Ex quibus manifeſta *Ægyptiorum* morum, rituumque veſtigia cernuntur.

Contarenus itinerario Indico.

Indoſtanis hodieque adhuc ſectantur ritus veterum Ægyptiorum.

Non deſunt ex *Indis*, qui *Ægyptiorum* quorundam Typhonem malignum dæmonem ſolenniſſimo ritu colentium exemplo, & ipſi humani generis hoſtem Diabolum adorent, ac variis hoſtiis placent; Deſcribit hujuſmodi cultum, ceremoniaſque in eo peragi ſolitas Ludovicus Barthema lib. 2. dell' India cap. 2. Verba ejus ſubjungam: *Il Rè di* Calicut *è gentile, & adora il Diavolo nel modo che intenderete. Loro confeſſano che uno Dio hà creato il cielo e la terra, e tutto il mondo, & è la prima cauſa di tutte le coſe, & dicono, che s'ei voleſſe giudicare voi & me & il terzo, e'l quarto, che non haveria placer alcun d'eſſer Signore, mà ch'egli hà mandato queſto mondo à for giuſtitia, & à chi fà bene, ci li fà bene, & à chi fà male, ei gli fà male. Eſſi lo chiamano il Deumo, & Dio lo chiamano* Tamerani, *& queſto Deumo il Rè di* Calicut *lo tiene nella ſua Capella in queſto modo. La ſua Capella è larga duoi paſſi per ogni quadro & alto quattro paſſi, con una porta di legno tutta intagliata di Diavoli di rilievo;*

Dæmonum cultus.

Lud. Barthema.

Idolum in *Calicut.*

Sacellum Idoli regium.

Cerimoniæ Idolo Dæmoniaco exhibitæ.

lievo; In mezzo di queſta Capella v'è un Diavolo fatto di metallo, qual ſiede in una ſedia pur di metallo; il detto Diavolo tiene una corona fatta à modo del Regno Papale con trè corone, e tiene ancora quattro corone, e quattro denti con una grandiſſima bocca aperta, con naſo brutto, & occhi terribiliſſimi, & che guardan crudelmente, & le mani ſono incurvate à modo d'un uncino; gli piedi à modo d'un gallo, di modo che a vederlo è una coſa molto ſpaventoſa. Intornò alla detta Capella le ſue pitture ſono tutte Diavole, & per ogni quadro d'eſſa u'è uno Satanas poſto a ſedere in una ſedia, laquale è poſta in una fiamma del fuoco, nel quale ſta una gran quantita d'anime lunge mezzo dito & uno dito della mano. Il detto Satanas con la mano dritta tiene una anima in bocca mangiandola, & con l'altra mano ne piglia una altra dalla banda di ſotto; ogni mattina gli Brachmani, *cioè Sacerdoti vanno a lavar il detto idolo tutto quanto con acqua odorifera, e poi lo perfumano, e come l'hanno perfumato, l'adorano, & alcuna volta fra la ſettimana gli fanno ſacrificii in queſto modo. Hanno una certa tavoletta fatta & ornata in modo di uno Altare, alta da terta trè palmi, larga quattro, e lunga cinque, laqual tavola è molto bene ornata di roſe, fiori, & altre gentilezze odorifere: ſopra la quale mettono ſangue di grllo, & carboni acceſi in uno vaſe d'argento con molti perfumi di ſopra. Hanno poi un thuribulo, con quale incenſano intorno al detto altare, & una campanella d'argento, laquale ſonano molto ſpeſſo. Tegono in mano un coltello d'argento, col quale hanno amazzato il gallo, & quello intingono nel ſangue, & lo mettono alcuna volta ſopra il fuoco, & alcuna volta lo pigliano & fanno alcuni atti, come colui chi vuole givocare di ſcrimia, & finalmente abbrugiano tutto quel ſangue, ſtando continuamente candele di cera acceſe; Il Sacerdote chi vuole fare il ſacrificio, ſi mette alle braccia, alle mani, & a piedi, alcuni manigli d'argento gli quali fanno grandiſſimo rumore, come ſonaglie, & porta al collo un pentacolo, & quando ha fornito di fare il Sacrificio, piglia tutte due le mani piene di grano, e ſi parte dal altar, & va al indietro ſempre guardando all' altare, inſino che arrivi appreſſo a un certo arbore, & getta quel grano per ſopra la teſta alto tanto, quanto può ſopra del arbore, poi ritorna & lieva ogni coſa dell' altare.* Atque hactenus Ludovicus Barthema.

Cerimoniæ Idolo Dæmoniaco exhibitæ.

Præ cæteris verò ignem tanquam ſacrum animal adorant, huic filios immolant, in hunc ſeipſos conjicientes concremant, hoc facto venerationem erga eum monſtrantes: Quem quidem cultum aliundè non didicernnt, quàm à *Perſis*, eorumque vicinis *Chaldæis*; aſſervabant ipſi, ut ſuprà dictum eſt, in ædiculis pluribus veluti perennem, & veluti oraculum interrogabant de futuris. Cujus meminit Benjaminus in itinerario his verbis:

Ignis cultus.

Benjamin in ſuo itinerario.

לפני הבטח של בית תפלתם עמק גדול ומדליקין כל ימי עולם שם אש גדולה וקור אין אותה אלהותא ומעבירין כח בני יהם וגם דשלין בתוכה חאש:

Ante aram Sacram ædium eſt ingens fovea, in qua continuatis ſeculis ardet ignis maximus, quem appellant divinitatem, per eum traducunt filios ſuos, mortuos verò prorſus illuc injiciunt. Pergit Rabbinus & commemorat admirandam ſtultæ gentis devotionem, quod qui ſanctitatis affectent opinionem, ſe vivos in hunc ignem præcipitent, & magno ſpectantium applauſu voluntariam ſuſtineant mortem; quod me illius peregrini admonet in Luciano, qui ut alios ludos exhiberet, ſibi cruciatus fecit in Olympica panegyri ſeipſum ſpontè comburendo, ſaltem ut nominis famam pararet. Pergit poſtea Benjamin:

Seipſos in Sacrificium offerunt Idololatriæ.

Sunt inter illos de Magnatibus terræ, qui devovent ſemetipſos in vita, ut comburantur igni; cumque id ſuis familiaribus & propinquis denunciant: Eccè votum feci ſpontaneum, ut inſiliam in ignem vivus; reſpondent omnes & accla-

Contarenus itinerario Indico.

Indoſtanii hodieque huc ſectantur ritus veterum Ægyptiorum.

Dæmonum cultus.

Lud. Barthema.

Idolum in Calicut.

Sacellum Idoli regium.

acclamant illi : O te felicem & beatum! *quando autem appropinquat dies executionis, parant ei convivium lautum, ipse verò vehitur caballo, si dives est, vel si pauperior, pedes incedit, usque ad marginem fossæ; ibi dum præceps ruit in flammas, omnes cognati ejus lætantur, tympana pulsantes, & agentes choream, donec totus conflagret.* Ut verò cognoscas, quænam illa persuasio tam efficax esse possit, ut vitam sic prodigere velint, imò gaudeant cruciari, percipe ulterius insignem Diaboli actum, qua ratione tantâ crudelitate hominibus illudat:

Appetente tertia die, veniunt bini Sacerdotes de primoribus in ædes combusti, & dicunt hæredibus ejus: Parate domum; nam hodiè accedet vos Pater vester, ut præcipiat vobis, quid faciendum sit; accersitis ergò ex urbe testibus, apparet Satanas illius habitu. Tunc uxor & liberi sciscitantur; En quomodo habeat in altero seculo? Respondet, veni quidem ad socios meos, sed illi me noluerunt recipere, priùs quàm solverim universa debita familiaribus æquè, atque amicis; partitur itaque opes suas hæredibus, jubens dissolvere quicquid ille debeat aliis, & exigere vicissim, quod illi debeant sibi. Has expensas consignant advocati testes, ut ille abeat viam suam; deinceps non cernunt eum ullatenus. Tali mendacissima fascinatione, quam edunt magici Sacerdotes, confirmantur illi, ut dicant, simile quid non contingere in universa terra. Hæc Benjaminus, quæ omnia à *Paulo Marco Veneto*, quomodò Benjaminus ea refert, tradita *Persarum* ritibus omninò consentiunt. Et in *India*, quam *Indostan* vocant, in hunc usque diem barbaros hosce ritus perseverare, mihi sæpè supramemorati Patres ex *Mogorum* Regno huc *Romam* Procuratores de mulieribus, ad defunctorum maritorum amorem contestandum, seipsas Vulcano consecrantibus retulerunt, qui quo tempore *Agræ* metropoli *Mogorum* morabantur, hujusmodi barbaras solennitates summâ admiratione spectarunt. Sed quia res digna fuit, quæ in considerationem profundæ harum gentium cæcitatis veniat, paucis impiam, & plenam inhumanitatis consuetudinem exponam.

Indostan igne se concremant.

Historia mira.

Mos est in *India*, cæterisque adjacentibus Regnis, ut nonnullæ uxores post maritorum obitum sive ob ulterioris vitæ fastidium, sive ad immortalitatis sibi nomen comparandum, sive etiam ea de causa, quod maritorum absentiam sustinere amplius nesciæ, spe melioris vitæ percitæ, eò se perventuras credant, ubi inter Deorum relatæ cœtus, unà cum marito perennibus perfruantur deliciis, sese vivas concremant. Erat anno 1661. *Agræ* fœmina, non nobilitate duntaxat, sed etiam divitiarum opulentia affluens; hæc post mariti obitum, statim advocatis *Brachmanum* sacrificulis suam ad vitam mariti amore Vulcano consecrandam, intentionem aperuit, quæ de animi generositate, & fortitudine laudata, nihil morata, quod mente conceperat, in executionem deduxit. Uti sequitur:

Nobilis fœminæ ad voluntariam concremationem pompa.

Constituta itaque die solennitatis ipsa pretiosissimis, quas habebat, auro, argento, nec non omni pretiosorum lapidum genere, ex byssо intextis vestibus induta, equum candidum non absimili ornamentorum apparatu onustum conscendit, cui quicquid rarum, pretiosumque possidebat catenatim adnexum spectabatur: Ipsa verò plenum gaudii vultum præ se ferens, & veluti summo triumpho decorata, brachiis nunc elevatis, nunc depressis, jam in omnem partem agitatis, manu dextra cymbalum, altera pomum gestans, miros & inusitatos gestus internæ lætitiæ indices, queis brevi se marito unitum iri sperabat, exercebat. Festivos hosce, seu potius ferales plausus augebat ingens circumfusæ multitudinis Sacrificulorum, præficarumque, quâ utrinque stipabatur, turba, quæ unà cum triumphatrice, ridiculâ gesticulatione, nec non insolitâ corporis contorsione, inconditis vocibus identidem illud

Triumphus feralis.

Ægyptus à Cambyse subacta.

lud solitum illis epiphonema decantabat: *Ram Ram saltaè, Ram Ram saltaè.* Id est, *Deus Ram salvanos.* Atque hoc fanatico triumpho per celebriores urbis plateas circumvecta, tandem loco ubi pyra diversis lignorum pretiosorum, aromatumque generibus instructa erat, sistitur. Hæc vixdum equum descenderat, cum ecce inter confusas sacrificulorum voces, quibus ad spontaneum martyrii tormentum fortiter, constanterque sustinendum animabatur, tympanorumque strepitus pyræ apicem conscendit, ubi veluti in triumphali throno residens, more solito suas peragebat gesticulationes; Interim Sacrificuli ignem ex omni parte materiæ, ex aridissimis pretiosorum lignorum, viminumque priùs nobili resina perlitorum facibus compactæ, suggerebant. Atque hoc pacto, inter jubilos & immensos vociferantium strepitus, fumo obsepta, atque tandem igne quoque unà cum omnibus ornamentis in cinerem redacta, infelicem animam non campis Elysiis, sed æternis cruciatibus destinatam efflabat.

Hunc eundem morem inter *Tartaros* vigere, apud *Marcum Paulum Venetum* legimus: Imperatore enim mortuo unà se cum cadavere Regio igni tradunt, quotquot aut Regem amaverunt, aut ab eodem insignibus beneficiis fuerunt affecti, ea spe demeritati, credunt futurum, ut in altera vita Domino suo, uti prius, fideliter denuò serviant. Atque sæpe contingit, ut ad 30 millia hominum tali opinione dementata, inter exequias Regis, pereant. *Tartarorum stultitia.*

Caput IV.

De Brachmanum *institutis, & quomodo per* Brachmanes *superstitio* Ægyptiorum, *quâve occasione in* Persiam, Indiam, & *ultimum Orientis* Sinarum Japoniorumque *Regnum, successu temporis propagata fuerit.*

Ægyptus à Cambyse subacta.

Constat ex *Herodoto, Plinio, Diodoro, Pausania, Plutarcho, cæterisque Historicis,* post Cambysis Regis *Persarum* in *Ægyptum* irruptionem (quæ regnante Numa Pompilio Secundo *Romanorum* Rege contigit) totam pænè *Ægyptiorum* sapientiam, quæ jam à mille & ampliùs annis constiterat, in ultimam ruinam unà cum Nilotico Regno abiisse; ubi sacra Deorum simulachra in pulverem contusa, eversæ vastæ obeliscorum moles, *Apin*, maximum *Ægyptiorum* Numen, sive Bovem sacrum in septo quodam enutriri solitum ab ipso Cambyse occisum, omnem Sacerdotum, Hieromantumque turbam, partim trucidatam, partim hieroglyphicis monumentis omnibus igne consuptis, in exilium actam fuisse: Sacerdotes itaque, & Hieromantæ in peregrinas terrarum oras profugi, cum terrestrium itinerum semitæ, hostium refertæ catervis, haud tutum præberent transitum, per *Sinum Arabicum Ægypto* conterminum, iter tentantes tandem in *Indiam*, quam hodiè *Indostan* dicunt, penetraverint; quò & Hermetem, Bacchum, & Osiridem, olim penetrasse, cum ex suis monumentis, & unà ex vetustis ibidem civitatum ab iis conditarum reliquiis comperirent, ibidem leges Hieromanticas undequaque propagasse, cultumque Deorum in *Ægypto* per Cambysem abolitum, in hoc veluti remoto Orbis loco renovasse, ex præcedentibus sat superque ostensum fuit. Qui Deorum cultus adeò tenaciter simplicioribus mentibus inhæsit, ut nullo unquam ævo eradicari potuerit; nam uti olim, ita & in hunc usque diem *Apidis*, sive Vaccæ, cultus adeò increbuit, *Ægyptii Sacerdotes patria extorres per Sinum Arabicum in Indiam transmigrant.* *Vaccæ cultus.*

crebuit, ut nemo in futuro ſeculo ſalutem ſe conſecuturum credat, qui moriturus, caudâ vaccæ non ad extremum uſque halitum manibus apprehensâ, deceſſerit; prætereà Metempſychoſin, ſive tranſmigrationem animarum, de animali in animal, ab *Ægyptiis* primùm Mundo divulgatam, *Heroſtrato* teſte, *in vita Apollonii* adeò certam ſibi eſſe perſuaſerunt, ut *Brachmanes* ea de cauſa nullum animal vivens cujuſcunque tandem generis & ſpeciei ſit, nec quæ à vivis procedunt, uti ſunt, lac, caſeus, butyrum, ova in cibum aſſumunt, veriti, ne fortè magni alicujus Herois, aut Numinis unà cum nutrimento animam deglutiant, ita ut hujuſmodi propudioſa ſuperſtitio non ſolùm per univerſas *Indiæ* Regiones longè latéque propagata fuerit, ſed & *Cambojam*, *Tunchinum*, *Laum*, *Concincinam*, quin univerſam *Chinam*, *Japoniamque*, unà cum innumerabili Deorum Dearumque fanatica turba, invaſerit. Sed jam ad paulò fuſiùs ſuperſtitionum in ultimum Orientem ex *India* introductarum origines ſcrutandas, nos accingamus.

Abſtinentia pythagorica.

Primus fuit totius ſuperſtitionis faber & architectus, ſceleratiſſimus *Brachman*, qui imbutus Pythagoricis diſciplinis, ibidem ſparſis, non contentus, ſuperſtitiones ſuperſtitionibus addidit eo numero, ut vix ſit, qui eas, non dicam, enarrare, ſed ne calamo quidem ſufficienter deſcribere queat. Fuit hic ille toto Oriente impoſtor celeberrimus, quem *Indi Rama*, *Sinæ Xē Kian*, *Iapones Xaca*, *Tunckinenſes Chiaga* vocant; natum fertur hoc exitiale monſtrum primò in *Mediæ Indiæ* loco, quem uti *Sinenſes* narrant, *Tien Truc Gnoc* vocant, monſtruoſo prorſus partu; ajunt enim matrem ejus in ſomno elephantem album, ex ore primum deindè per latus ſiniſtrum emergentem vidiſſe; Unde fabula de Elephante albo tanti pretii apud Reges *Sian*, *Lai*, *Tunchini*, *Chinæ* orta, tantum potuit apud Reges, ut ne Regnum quidem tantum, quantum Elephantis candidi munus æſtimare videantur, ſeque perbeatos reputent, ſi quandoque Cæleſti munere illis hujuſmodi bellua offeratur. Sed de hujus Elephantis apotheoſi in ſequentibus plura. Natus itaque *Xaca*, primum, quod perpetraſſe dicitur, facinus fuit, occidiſſe matrem, deindè manu in cœlum extensâ, alterâ in terram demiſſâ clamaſſe fertur, præter ſe alium ſanctum, neque in Cœlo, neque in Terra exiſtere, deinde dum in occultiorem montis altiſſimi ſeceſſum ſe retrahit, ibidem ferunt execrandam illam Idolomaniam magiſtro Satana inſtituiſſe, qua poſteà totum Orientem peſtiferis ſuis dogmatis infecit. Scribunt *Annales Sinici*, in eodem Natali ſolo mox ac ex eremo receſſit, Divino, veriùs dicam, Satanico ſpiritu plenum, ſibi ad 80 millia diſcipulorum aggregaſſe, ex quibus tamen non niſi 500 primùm, deindè ex his 100, ac tandem iterum ex his decem, tanquam ad execranda ſua dogmata diſſeminanda aptiores, veluti intimos ſcelerum ſuorum conſiliarios, & aſſeclas ſelegiſſe, &, ut dogmata in controverſiam à nemine revocarentur, moriturus in teſtamento reliquit, ut in libris ſuis hoc Pythagoricum poneretur epiphonema, *αὐτὸς ἔφα*, ſive quod idem eſt, *ipſe dixit, ſeu ſic libri nos docent*, quibus infallibilem abſurdiſſimarum fabularum veritatem, in dubium revocare nefas eſſe innuebat, quàm autem horrenda, quàm execranda ſuis in libris reliquerit, non placita, ſed ſcelera, non doctrinas, ſed abominationes, non hiſtorias, ſed putidiſſimas fabulas, is legat, qui volet *Librum*, quem *de Brachmanum Theologia P. Robertus Nobilis* Societatis JESU, Miſſionis Madurenſis in *India Malabarica* fundator, nec non linguæ & Brachmanicæ genealogiæ conſultiſſimus, ſumma ſanè eruditione, nec minori cum animarum, tot errorum labyrinthis involutarum, fructu conſcripſit. De hoc memorant maleferiati *Brachmanum* Scriptores,

Origo ſuperſtitionis propagatæ.

Xaca 80 millia diſcipulorum.

Xaca novæ Idololatriæ primus in India fundator.

P. Robertus Nobilis Romanus.

Fabula de Elephante albo.

Octuagies millies *Xaca* transmigravit.

Metemſychoſeos alia ſententia.

Octuagies millies *Xaca* transmigravit.

res, *Xaxan* octuaginta mille transmigrationes in omnis generis animalia sustinuisse, quarum ultima fuerit in Elephantum candidum, quam *Lo han hoe Laenses*, & *Tranluan*, id est, *Rotam* vocant; putant enim animas ex uno in aliud animal veluti rotatione quadam per sex pœnas transmutari, donec tandem sexta rotatione peracta, in statum omnis mutationis expertem Deorum consortio aggregentur, *Pagodes* facti.

Metemsychoseos alia sententia.

Alii strictiùs Pythagoricæ Metamorphoseos leges sectantur, ita ut transmutatio animarum juxta virtutum vitiorumque merita aut demerita, in animalia vitiis virtutibusque κ᾽ τὸν ἀναλογίαν correspondentia transformetur; hoc pacto dicunt, Tyrannos in Tygrides, in lupos proditores, in porcos luxuriosos, gulosos in canes; contrà in oves mansuetos, Reges in Elephantes &c. fuisse transmutatos: Quas metamorphoses tanto numero adducunt, tot ac tam ridiculis inconcinnisque fabulis contextas, ut in Ovidiana Metamorphosi nil tam exoticum, nil tam stolidum ac vesanum, quod illi Heroibus suis μεμεψυχωμένοις non attribuant; & quemadmodum unda undam trudens in innumerabilia tandem fluctuum divergit volumina, ita metempsychotica superstitio tantam post se traxit anilium deliramentorum multitudinem, ut ea inter animalia, quadrupedia, volatilia, natabilia, atque insecta contineri nescia, vegetabilis quoque naturæ regnum invaserit; undè nata propudiosa illa δενδρομεμεψυχωσις, quâ non in animalia duntaxat, sed & in plantas, Ovidianæ Daphnes exemplo transmutari dicantur; quibus tanquam rationali homine indignis, omissis, unum tantùm hîc adjungam, quod anno 1632, in *Concincina* accidisse refert in suo *de expeditione Japonica libro P. Philippus Marinus*. Ceciderat ventorum impetu in terram ingentis magnitudinis arbor, 80. cubitorum longitudinem habens, tanti ponderis, ut centeni homines eam loco dimovere nequirent, quæ adjurata dixisse fertur: Se Capitaneum Chinensem fuisse, & centenis annis jam dilapsis, tandem in hunc truncum fuisse transmutatum; venisse autem ad intimandum *Concincinæ* bellum; cum verò non esset, qui aut arborem resecare nosset, fuisse ibidem relictum Solis imbriumque injuriis expositum, ea spe fretum, futurum, ut nulla elementorum vis contra duritiem soliditatemque corticis, quâ veluti lorica quadam muniebatur, prævalere posset; quæ seu fabula, seu Dæmonica illusio tantum in animis gentilium potuit, ut dum arbores comperiunt magnitudine eximias, illi scutellam orizæ portione refertam, radicibus apponere soleant, veriti ne diuturno jejunio animæ Heroum in illis viventes tandem deficiant, tum stolida quadam eorum commiseratione perculsi, tum ob umbræ quoque gratissimæ, subter quam æstivo Solis ardore se recipiunt, ob receptum beneficium gratitudinis debitum hoc pacto persolventes.

Fabula ridicula.

Qui verò sublimiùs, (melius insaniùs) philosophari videntur, dicunt, hominem intellectu in id quod concipit, objectum transmutari realiter, ita ut cessante operatione nulla homini vita supersit; quod non de intellectu tantummodo & voluntate, sed & de potentia cognoscitiva, appetitiva & phantastica intelligunt. Addunt, ubi homo tantum intellectu profecerit, ut quasi extaticus & in immobilem stupiditatem redactus videri possit, tum tandem is summum id, quod desiderari potest, ultimam videlicet felicitatem consecutus dici possit, atque inter Numina relatum Pagodem effici; unde similes Pagodes etsi nec videre, nec audire, nec ullius alterius ministerio, utpote ex materialibus rebus fabricata, fungi videantur, audiunt tamen, uti ajunt, videntque suo modo; Numine videlicet, velut extasi quadam & raptu

Sanior philosophandi ratio, sed ridicula.

Quando in Pagodes convertantur.

Xaca 80 millia discipulorum.

P. Robertus Nobilis Romanus.

in illis absorpto. Atque hoc pacto illi sat ridiculo ratiocinio vitam Idolorum Pagodumque contra eos, qui eos impugnant tueri solent. Addam hoc loco aliud quoddam hujus phanaticæ opinionis de Metempsychosi *Sinarum* specimen, quod *in vita B. Odorici Ord. Minorum S. Francisci*, apud *P. Bollandum in magno illo Vitæ Sanctorum Opere tom. 1. Jan. 15. c. 4.* legitur. Nam cum dictus Odoricus *Camsanam* Sinensis Regni urbem transiret, à quodam *Sina* ad contuendum insoiltum inauditumque omnibus seculis spectaculum vocaretur, benignæ invitantis humanitati annuit; Itaque introductus in Monasterium quorumdam Religiosorum, quod *Bonziorum* ego Cœnobium fuisse interpretor, ubi nonnemo ex dictis Religiosis duas ingentes sportas omni cibariorum genere onustas in viridarium quoddam Cœnobio junctum transportari jussit; in quo & mons erat amœnis arboribus consitus; Hoc itaque viridarium unà cum Odorico ingressus *Bonzius* campanulam quandam quam secum portare solebat, insonare cœpit; & ecce mox ingens diversorum animalium caterva, ex monte festino gradu, id est, Feles, Canes, Simiæ, Capræ, Porci, & similia alia monstruosæ formæ complura, ad ter millena, sese Nutritoris conspectui stiterunt. Quibus ille cibos pro cujusque natura porrigebat; prandioque brutali finito, ad campanulæ sonitum mox singula sese ad interiora montis latibula recepêre. Hic Odoricus stupore attonitus, indica, inquit, mihi Frater, quænam sint & quidnam sibi velint, brutorum hujusmodi adeò ad obedientiæ signum promptorum congregatio? Respondit *Bonzius*, Istæ sunt Nobilium virorum animæ, quas nos hic amore Dei pascimus; resumit Odoricus; Et quomodo hæc bruta animæ dici possunt; cum animæ humanæ omnis corporeæ molis expertes sint. Respondit alter, In hæc quæ vides bruta ingressæ sunt animæ defunctorum omnis ætatis & conditionis hominum, & quantò quispiam sublimioris fuerit dignitatis, tantò nobilius quoque animal, quod inanimat, sortitus est: contra tantò vilius, quantò vilioris conditionis fuerit. Quamque quidem superstitiosarum mentium cœcitatem Odoricus, magno argumentorum pondere convellere conatus fuit; sed frustrà; cum nemo esset, qui à stulta hac Diabolici dogmatis persuasione, dimoveri posset. Ego sanè hæc non animalia, sed Dæmones in hujumodi bruta transformatos, ad miseris hominibus illudendum, eorumque animos infatuandos, verius crediderim.

Mirum de Metempsychosi exemplum.

CAPUT V.

De ridicula Brachmanum *Religione circa hominum originem.*

BRachmanes originem suam, Scriptores *Indi*, duxisse dicunt ex *Cechian*, sive *Xaca*, de cujus origine in præcedente Capite egimus, quem & iidem appellant cum Arabibus هرمز *Hormoz*, eumque cum Hermete Trismegisto, alii cum Pythagora ob dogmatum similitudinem immerita comparatione confundunt; Nam doctrina, quam tradidit, tam horrendis fabularum monstris, tam fœdis inconnexarum rerum commentis apud eos confusa legitur, ut in varias classes divisi, vel ipsimet stolidæ doctrinæ sectatores, quid sentire, quid credere debeant, nesciant. Sed subnectamus nonnulla de Mundi creatione dogmata, quæ uti ab illis inter articulos fidei, ita à sapientibus fanaticorum nugamentorum numero meritò adscribuntur.

Xaca cum Mercurio Trismegisto confundunt.

Dii *Brachmanum* summa stoliditate ficti, sunt: *Bruma*, *Vesne*, *Butzen*, & *Brachmanum* Dii.

hi

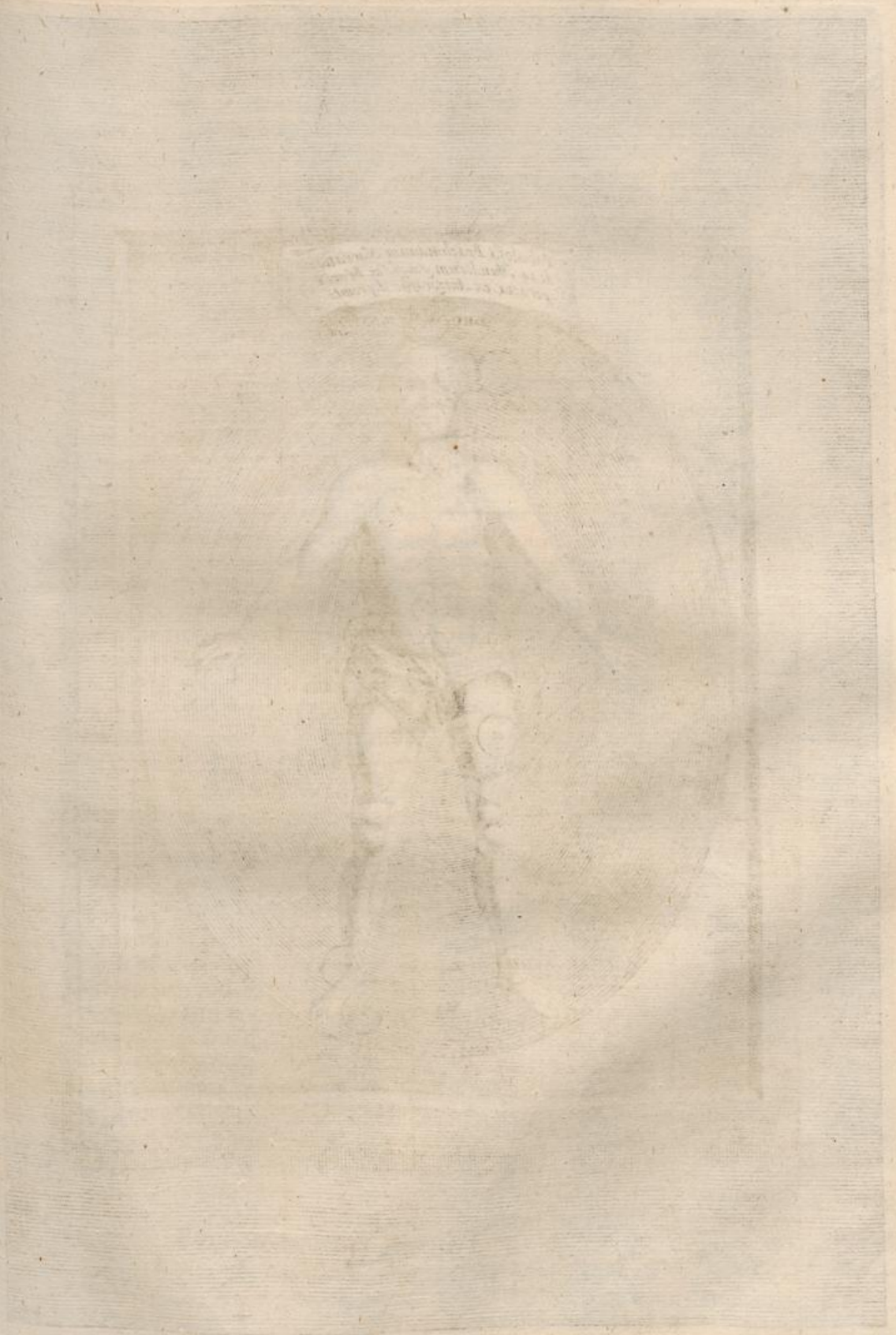

33. Millio-
nes Deita-
tum.
Bruma
magnum
Numen
hominum
ex mem-
bris suis
diversis
diversorum
genitor.

7. Maria.
1. Aqueum
2. Lacteum.
3. E coag-
lo lactis.
4. Butyra-
ceum.
5. Salinum.
6. Sacca-
reum.
7. Vinosum.

hi sunt præcipui, quibus subordinantur 33. milliones Deitatum, quarum caput dicunt esse *Dimenderen*, *Feltan* & *Bruma*, ex hoc tanquam nobiliori omne hominum genus prodiisse narrant, ex totidem Mundis, membris humani corporis correspondentibus: Mundum *Primum* Supercœlestem ex cerebro; *Secundum* ex oculis; *Tertium* ex ore; *Quartum* ex sinistra auricula; *Quintum* ex palato & lingua; *Sextum* ex corde; *Septimum* ex ventre; *Octavum* ex verendis; *Nonum* ex coxa sinistra; *Decimum* ex genibus; *Undecimum* ex calcaneo; *Duodecimum* ex digitis pedis dextri; *Decimumtertium* ex planta pedis sinistri; *Decimumquartum* ex ambiente eum æthere prodiisse fabulantur: è quibus Mundis pro partium humani corporis conditione nati sunt primò homines intellectu & sapientia conspicui; secundò Prudentes in actionibus; tertiò Eloquentes & facundi; 4. Astuti & callidi; 5. Gulosi & commessationibus dediti; 6. Magnifici & splendidi, liberales; 7. Sordidi & obscœnis moribus præditi; 8. Luxuriosi & carnalibus voluptatibus dediti; 9. Laboriosi, Artifices & Agricultores. 10. Hortulani, Rustici. 11. Vilibus operibus destinati, quos *pareàs* vocant. 12. Homicidæ, latrones, fures. 13. Oppressores pauperum. 14. Homines peculiari dote in omni genere rerum præditi. Atque hoc pacto describunt magnum illum *Brumam* tot Mundorum hominumque diversissimorum genitorem; quæ stolidissima gens adeò strictè ad literam intelligit, ut eum in suis fanis uti sequitur depictum servent, & cum hominem aspexerint, ex ejus physionomia eum ex tali & tali *Brumæ* Mundo natum esse, certa se notitia determinare posse sibi persuadeant; sed nondum sat ineptiarum; siquidem in Mundo ponunt septem maria; *Primum* Aqueum; *Secundum* Lacteum; *Tertium* Ex coagulo lactis; *Quartum* Butyraceum; *Quintum* Salinum; *Sextum* Saccareum; *Septimum* Vinosum. In Aqueo ponunt quinque Paradisos: In Lacteo Religiosos & Sacrificulos, quos *Jogues* vocant, quæ gloria *Siven* dicitur. In tertio, quam gloriam *Divenderen* dicunt, voluptatibus corporeis deditos; In quarto quæ est gloria *Brumæ* felicis sortis; In quinto quæ est gloria *Visnu*, misericordes; In sexto, quæ gloria *Cailasan* dicitur, Eleemosynarios; In septimo, quæ gloria *Vajacandam* dicitur, omni bono affluentes.

33. Milliones Deitatum.

Bruma magnum Numen hominum ex membris suis diversis diversorum genitor.

7. Maria.
1. Aqueum
2. Lacteum.
3. E coagulo lactis.
4. Butyraceum.
5. Salinum.
6. Saccareum.
7. Vinosum.

In omnibus, præter primum, corporearum voluptatum abundantiam, juxta analogiam liquorum, ex quibus constant, admittunt. Dixi præter primum, quia uti illud prorsus intellectuali luce pollet, ita quoque dicunt, in eo primum voluptatis gradum esse, gratiam Dei supremi, cum quo per eandem unum & idem efficiantur, & consistere dicunt in Harmonica quadam proportione, quâ anima Deo miscetur, & Θεομόρφωσις dicitur, quam doctrinam passim ab *Ægyptiis* hausisse, tametsi infinitis superstitionibus contaminatam, haud vero absimile ei videri potest, si quæ de Θεομορφώσι *Ægyptiorum* in *nostro Oedipo* exposuimus, quæque ex *Saracenis* aut *Mahumetanis* (quo in eorundem Cabala nil septem hujusmodi Mundis voluptuariis tritius est,) adducta, ritè inter se contulerit.

7. Mundi voluptatum apud *Mahumedanos.*

Prætereà quod Cabala *Saracenorum* de globo Terræ in cornu bovis firmata, *Brachmanes* de Serpente χιλιαικεφάλῳ, id est, *mille Capitibus monstruoso* dicunt; & quoniam Serpentem seu hydram hanc phantasticam sustinendo globo Terræ insufficientem videbant, octo illi Elephantes, quorum robore sustineatur, suppositi fuerunt; quia verò nec hi sine sustentamento & substerniculo subsistere poterant, illis immensæ aquaticæ testudinis dorsum, supra quod firmarentur, substituerunt, quæ in infinito mari natans totam hanc monstrorum congeriem sustineat.

Cabala *Saracenorum* ex *Brachmanum* disciplina desumpt.

Fabula.

Alii de Mundi Origine sic sentiunt; placito sanè cæteris non minus ridi-

Araneus est origo Mundi apud *Brachmanes.*

Araneum fingunt esse primam rerum causam, qui ex ventre suo continua filorum evolutione elementa primùm, deinde Cœlorum globos efformarit, opusque suum continua assidentia gubernet, usque ad Mundi interitum, quem causari dicunt; ex filorum mundanorum, quos evolverat, intra se retractione, undè rerum omnium evanescentia. Quæ ideò hoc loco apponenda duxi, ut nos cœcæ gentilitatis dogmatis adeò absurdis & inconcinnis, quibus humanum ingenium magis absona concipere non posset, cognitis, DEO Opt: Max: & Christo Servatori nostro debitas persolveremus gratias, quod nos è tantis tenebris ereptos, infallibili veritatis suæ luce, præ innumeris aliis, misericorditer imbuere non sit dedignatus.

CAPUT VI.

De alia fabulosa doctrina Brachmanum, *& est, de decem Incarnationibus Dei, quas Gentiles* Indiani *extra & intra* Gangem *credunt.*

Apollonius Thyanæus.

BRachmanas, quos & *Gymnosophistas* vocant, olim Astrologia & magicis artibus celebres fuisse ex *Herostrato in vita Apollonii Thyanæi* patet, quorum fama permotus & ipse susceptis magnorum itinerum ambagibus tandem eorum addiscendorum dogmatum causa per *Persidem* in *Indiam* usque contendit; Regem *Jarcham* sapientiâ conspicuum adiit; ubi & septem Planetarum sigillis, magnæ, ut ipse putabat, virtutis in lapidibus pretiosis incisis donatus; Satanica dogmata, quibus ipse jam dudum imbutus favebat, satis deprædicare non cessat; quorum quidem instituta si cum modernis compares, haud absimilia esse reperies. Sunt autem duæ classes *Brachmanum*; primæ sunt ii qui sapientes dici volunt, & civilem vitam sectantur; alii *Jogues* vocantur, & in solitudinibus priscorum *Gymnosophistarum* more nudi sunt, divinationibus cæterisque magicis artibus deditissimi; vitam quidem, si externam attendas, austeram & laboribus plenam, sed revera internam sub affectata hypocrisi omnibus sceleribus refertam ducunt.

Vatiæ *Brachmanum* Sectæ.

Non satis itaque fuit callidissimo Satanæ, perversis hujusmodi dogmatis priscorum gentilium propriis, mortalium animas solitis sibi artibus dementare, sed & sacra profanis ad majorem Divini Numinis atque Euangelicæ Legis contemptum, miscere ausus, adeò simpliciores Paganorum animos Satanico *Brachmanum* ministerio infecit, ut Divini Verbi Incarnatio in putidissimas fabulas traducta, atque absurdissimis Metempsychoseos commentis mixta, successu temporum partum produceret tàm absurditate celebrem, quàm fabulosa narratione monstruosum, cujusmodi sunt decem Dei Incarnationes, quas præter complura hujus farinæ figmenta mihi hîc *Romæ* communicavit jam sæpè laudatus P. Henricus Roth Augustanus Patriâ, Mogoricæ Missionis in defessus operarius, qui uti Brachmanicæ linguæ est peritissimus, ita quoque ex ipsorum arcanioribus libris præcipua extraxit dogmata, ea intentione, ut nostris inter *Brachmanes* versantibus modum, quo tantas absurditates facilius confutare possent, traderet. Verùm quia res consideratione haud indigna mihi visa fuit, hîc brevem eorundem enarrationem, ipsis supradicti Patris Rothii verbis subjungendam censui.

10. Incarnationes Dei.

Decem

Decem fabulosæ Incarnationes Dei, *Quas credunt Gentiles* Indiani extra & intra Gangem, *ex interpretatione P. Henrici Roth.*

De secundæ Personæ SS. Triadis Incarnatione *Brachmanum* sententia.

Universim dicunt, secundam personam ex Trinitate noviesjam incarnatam fuisse, & adhuc semel incarnatum iri.

Personæ Trinitatis apud illos sunt: *Brahma*, *Bexno*, *Mahex*. Has dicunt esse unum quid in natura, quam vocant variis nominibus: v. gr. *Achar* (immobilis) *Paramanand* (quietus) *Paramexuar* (supremus Dominus) *On* (Ens) & aliis sexcentis nominibus, quæ Entis illius attributa insinuant.

Fides *Brachmanum* absurdissima.

Tres supradictas personas dupliciter explicant: Primum *Brahma* dicunt esse naturam seu essentiam illius Entis Supremi sive Dei: *Bexno* dicunt esse ejusdem appetitum concupiscibilem, *Mahex* verò appetitum irascibilem. Secundum *Brahma* est Inexistens omnibus rebus. *Bexno* Conservator rerum. *Mahex* destructor (hinc fingunt mortem & corruptionem esse servos hujus.) Tandem in compendio dicunt, totam rerum universitatem consistere in *Samext* & *Beaxt*, id est, in *Universali & Particulari*. Universale dicunt esse Naturam illam Entis Supremi in se. Particulare est Natura illa jam per particulas divisa in rerum varietate.

10. Incarnationes Dei.

Undè deducunt, nullam esse nec genericam, nec specificam distinctionem in rebus creatis, sed omnia esse unum idemque Ens, seu naturam universalem individuatam per particulas, quarum unaquæque assumit vel figuram hominis, vel lapidis, vel arboris.

Materiam his particulis divinis superveštitam dicunt nihil aliud esse, quam deceptionem; unde eandem naturam divinam vocant *Ram*, id est, *Ludentem*.

Deum vel potius naturam illam Incarnatam explicant sic: Particula scilicet major assumit, seu vestit se materia (quam dicunt componi ex quinque elementis) & per illam velut per instrumentum suum manifestat attributa sua, plusquam in alio ente ordinario, cui inest particula minor. Longis esset opus commentariis ad explicanda seu narranda solùm figmenta Gentilium.

Explico nunc Incarnationes in particulari.

Prima est *Naraen*, id est, *Virorum Princeps*. Secunda *Ramchandra*. Tertia *Machautar*, id est, *Piscis*. Quarta *Barahautar*, seu *Porcus*. Quinta *Narseng*, *homo leo*. Sexta *Dahser*, *decem capita*. Septima *Jagarnath*, *Mundi Dominus*. Octava *Crexno*, *niger*. Nona *Bhavani*. Decima *Har*.

Primus *Naraen* filius fuit *Jagexuar* quod linguâ nostrâ idem est, ac *Dominus*

1. Naram.

„ *nus Mundi.*) De hoc *Naraen* di-
„ cunt, quod tam fortis fuerit, ut ense,
„ quem in manu habet, unico ictu
„ mille Elephantes occiderit. Præsens
„ erat ubicunque à devotis suis cole-
„ batur. Hujus Idoli figura sic expri-
„ mitur in eorum libris.

locum Nativitatis, & aër vocibus spi-
rituum suavissimis resonabat. Libe-
ravit tandem Mundum à Gyganti-
bus, quos per fratrem suum occide-
bat. Vides hîc sub obscura quæ-
dam Christi in Mundum venientis
vestigia, Figuram ejus sic exprimunt.

II. *Ramtxander.* „ Secundus *Ramtxandar* filius *Bal*
„ (*Fortitudo, robur*) frater ipsius *Laxt-*
„ *man* miles erat tam fortis, ut unicâ
„ sagittâ uno ictu mille homines occi-
„ deret. Ipse *Ramtxandar* pacificus e-
„ rat, neque gladio utebatur, sed quid-
„ quid volebat unico verbo effectui
„ tradebat. Venit in Mundum, ut
„ hunc à gygantum tyrannide libera-
„ ret. Media nocte natus est, tunc tem-
„ poris Cœlum flores demittebat supra

Tertius *Matxautar*. De hoc fingunt „ III. *Matxautar.*
sequentia: Cum Dea *Bhavani* iret ad
balneum cum quatuor ancillis, Gy-
gas unus, nomine *Bhensaser*, illam in-
secutus rapere voluit, tunc Deus for-
mam piscis assumens ex aqua prodiit,
& Gygantis caput amputavit; Undè
figuram ejus sic exprimunt.

A. Ιχθυομόρφωσις.
B. *Bhavani* Τετρακέφαλος; καὶ τετραβραχίων.
C. Caput *Bhavani* recisum, in bovis ἀνθρωπομόρφου caput abiit.
D. Cultus seu Cerimoniæ.

Quar-

IV. Barhautar. Quartus *Barhautar*. Antequam iſte in Mundo appareret, Gygas unus ter illum corripuit, eumque ad columnam ligatum caſtigavit. Tunc ex illa

nomine *Harnacaß* toti Mundo dominabatur, caput habebat cervi, ſolo halitu mactabat homines, & montes poſt ſe trahebat. Tandem Deus figuram Porci Sylveſtris aſſumens, duodecim annis cum dicto Gygante certavit, & tandem mactavit.

A. *Barchautar*.
C. A Deo in Porcum tranſmutato occiditur.

V. Narſeng. Quintus *Narſeng*. Hic ortus dicitur ob Mundi impietatem in Superos corrigendam; Cum enim Reguli cujuſdam filius ſemper diu noctuque nomen Dei (*Ram*, *Ram*) ore proferret, pater ejus irâ commotus acri- ipſa columna Deus, aſſumptâ leonis & hominis figura prodiit, & Reguli illius ventrem aperuit, & occiſo illo, Mundum docuit, non eſſe reprehendendos, qui Superos colunt. Figura ſequitur:

A. *Narſeng*.
B. Regis filius occiditur ventre aperto.

Sextus *Dahaſar*. Hujus capita decem humana non vivebant. Hic Mortem in domo ſua ligatam ſervabat, ventus ipſi ſerviebat; Erat Dominus *Zailani*, ubi aureum fortalitium extruxerat. Tandem *Latxman* frater *Ramtxandar* ad illum occi- VI. Dahaſar.

„ occidendum ſe accinxit, & ſecum „ ſimiam illam celebrem *Hanuant* no-

deinde Canis, Ibidis, & Draconis formâ, toti Mundo dominatus eſt. „

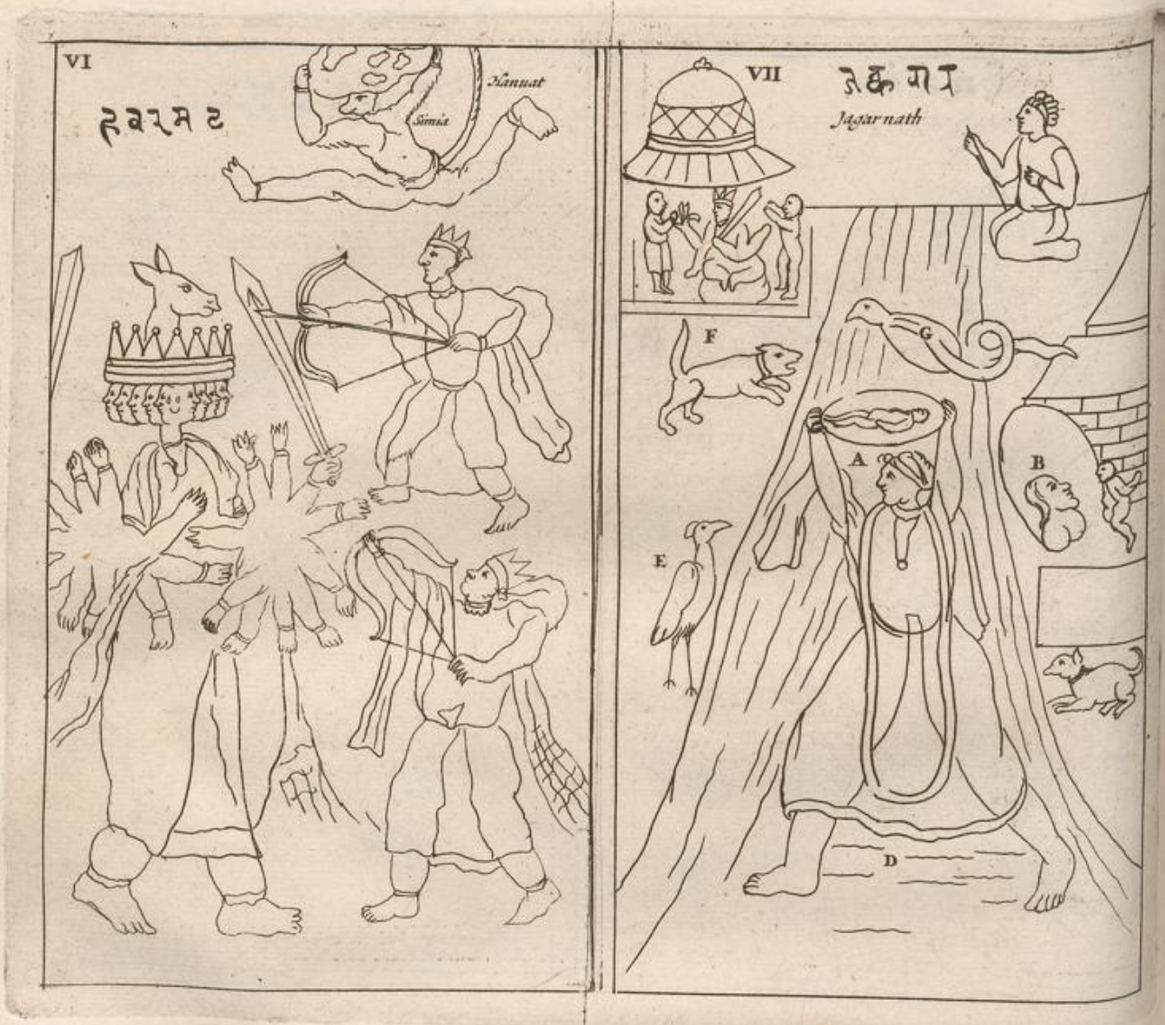

„ mine, adduxit, ut ſi fortè erraret, *Ha-*
„ *nuant* illum ſaxo occideret. Tandem
„ ipſe *Latxman* ſagittâ in caput illius
„ aſininum jactâ occidit. Uti Figura
„ oſtendit.

A. *Jagarnath.*
B. Mater filium C ex ovo generat.
D. Mare inter Inſulam *Zeilan* & *Indiam*
E. F. G. Ibin, Canem, Draconem, quorum formam aſſumpſerat.

VII. *Jagarnath.* Septimus *Jagarnath.* Iſte totum „ Mundum cum incolis omnibus capiti „ imponens aliò ferre voluit, ſed pon- „ dere tanti oneris, pedes & brachia „ illius fracta tandem computruerunt. „ Jam colitur à Gentilibus illis, pictus „ ſine manibus & pedibus, quos amo- „ re Mundi amiſiſſe dicitur. Hic dici- „ tur filium ſucceſſorem ſuum à matre „ B ex ovo genitum, per mare in Inſu- „ lam tranſportaſſe; qui aſſumptis „

Octavus *Krexno.* Hujus ſupremus titulus eſt: Paſtor vaccarum, habebat ſedecim millia paſtoriſſarum, vocatur vulneratus in pectore. Ipſius ſeptem fratres à Gygante quodam occiſi fuerunt; nomen illius Gygantis *Kans.* Quandò mater *Jeſſodha* in utero geſtabat dictum *Krexno*, tunc Gygas ille dictam *Jeſſodham* cepit, & in carcerem conjectam cuſtodiri ab aliis Gygantibus juſſit, circumducto carceri ſerpente; intentum ipſius „ VIII. *Krexno* „ Paſtor vaccarum. „

„ ipſius erat, & hunc octavum filium „ occidere. Sed quandò hîc media „ nocte natus eſt, Gygantes vigiles ob- „ dormierunt, ſicque mater cum filio „ aufugit, qui filius tandem Gygantem „ occidit. „

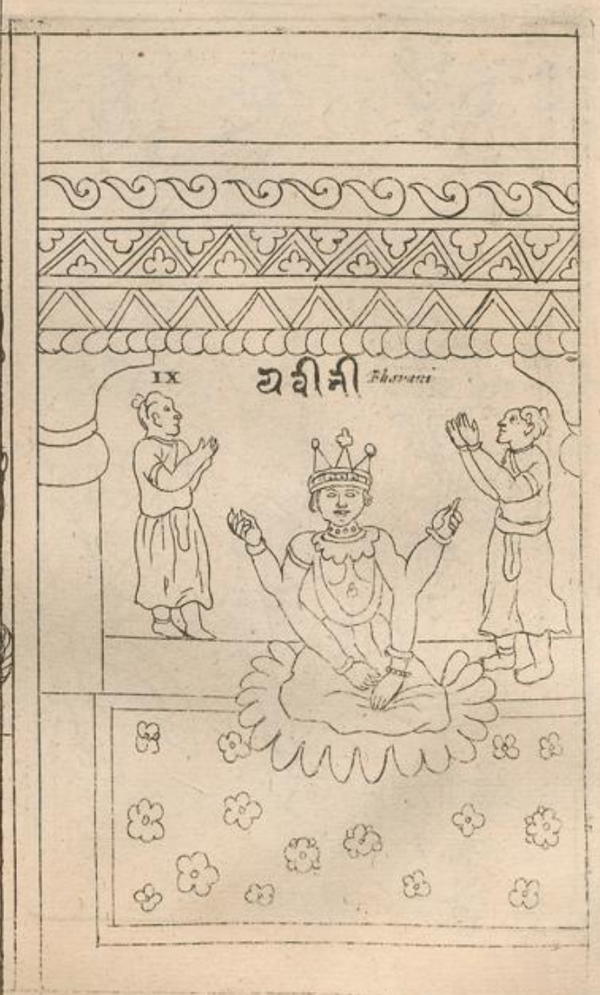

Hic dicitur ſepties in Equum; ſemel in Elephantem & Taurum tranſmutatus. B. C. D. E. Gygantes, qui 7 Fratres *Krexno* in Equos L. mutatos interemerunt, iiſque obdormiſcentibus *Krexno* evaſit.

IX. *Bhavani.* „ Nonus *Bhavani*. Quam dicunt „ eſſe *Xacte* ſeu *Potentiam* hujus ma- „ ritum dicunt *Xacteunt*, id eſt, *Po-* „ *tentem*. Omnia, quæ de hac Dea & „ marito ejus dicuntur, ſunt myſte- „ rioſa, & ſignificant materiam, & „ cauſas rerum. Quæcunque in præ- cedentibus de *Puſſa* & *Harpocrate* “ *Sigalione* dicta ſunt, huic attribui “ poſſunt. In Lotum enim transfor- “ matum volunt, & deinde univerſo “ dominatur; Cum enim Lotus “ aquatica planta humidi ſymbolum “ ſit; omnia autem, quæ in Mundo “ ſunt, humido animari, & conſer- “ vari *Ægyptiorum* more velint, facile “ Lector originem hujus fabulæ vi- “ debit. 4. Brachia quadruplicem ele- “ mentorum virtutem denotant. “

Decimus *Har*, adventu ſuo omnes Mahumetanæ Legis Sectatores creditur interempturus, & ita eum pingunt: In pavones primò, deinde in Equum aligerum tranſmutandus. X. Har.

Quæcunque de Gygantibus hîc dicuntur fabulæ, illæ utique originem ſuam nactæ ſunt, aut ex *Geneſ.* 6. etſi Sapientes per Gygantes hujuſmodi Satanæ Regnum intelligant; per Debellatores verò Satanæ Deitatem deciès μεπμψυχωλιχῶς incarnatam; Ubi & complura veritatis Chriſtianæ veſtigia cognoſcuntur, etſi miris variiſque figmentis & monſtruoſis allegoriis contaminata, quod proprium humani generis hoſti eſt, Sacra profanis ita miſcere, ut & ſimpliciores animas hujuſmodi ſuperſtitioſis imaginibus, veluti nonnullis horrendarum formarum alliciis involvat, & unà in contemptum Dei ſimiam agat, ambitæ jamdudum, vel à Mundi primordio Divinitatis. Quomodò verò hæc ſuperſtitioſa dogmata ex *India* in *Chinam* uſque, & ultimam *Iaponiam* deducta fuerit, paulò poſt exponetur.

CAPUT VII.

De Literis Brachmanum.

VTuntur *Brachmanes* nonnullis literis, quas arcanas vocant, nullique tradere ſolent, niſi quos ex ſua Secta judicant eſſe ad eas diſcendas aptiores; Verùm uti ſuprà dixi, cum P. Henricus Roth iis ad veram Salutis ſemitam deducendis totus intentus, ſine lingua & literatura eorum, id, veluti ἀδύνατον. Videret, per quendam *Brachmanem* ſummâ benevolentiâ ſibi devinctum, & jam ad Chriſti fidem ſuſcipiendam inclinatum, totam & linguæ & literaturæ, philoſophandique rationem literis hiſce conditam, ſex annorum impenſo ſtudio, conſecutus eſt. Verùm nè quicquam curioſarum rerum omiſiſſe videar, hîc elementa eorum, manu Patris Rothii eleganter diſcripta adnectam.

Sunt hujuſmodi Characteres in tanta apud dictos *Brachmanes* veneratione, ut eos non ab hominibus inventos, ſed à Divinoris alicujus Numinis magiſterio inſtitutos, dictatoſque arbitrentur, tanto ſtudio propagatos; ut quod ſanè mirum eſt, vel ipſos *Sinas* ad Deorum ſuorum ſimulacra iis, veluti myſticis, & neſcio

Elementa Lingua Hanscret

a i u re lre ha ia ua ra la nja ndda na nga ma

अ इ उ ऋ ऌ ॥ ह य व र ल ॥ ञ ण न ङ म ॥

jha ddha dha gha bha ja dda da ga ba kha pha txha ttha tha

झ ढ ध घ भ ॥ ज ड द ग व ॥ ख फ छ ठ थ ॥

txa tta ta ka pa xa kha sa

च ट न क प ॥ श ष स ॥

a i u re lre

Vocales sunt quinqꝫ अ इ उ ऋ ऌ quarum ultima vix est in usu. Hac vocales ut sint Longæ vel Breves ita distinguunt

Vocalis Longæ आ ई ऊ ॠ ॡ Breves अ इ उ ऋ ऌ

Ex Vocalibus nascuntur Diphtongi quatuor ए ऐ ओ औ (e ei o ou) e nascitur ex a et i. Ex a et e nascitur ei. Ex a et u nascitur o. Ex a et o sit ou

Consonantibus conjungunt vocales hoc modo V G sit littera क cum Vocali Brevi. kă kĭ kŭ kr̆e klr̆e kâ kî kû kr̂e klr̂e

क कि कु कृ कॢ Cum Longis hoc modo का की कू कॄ कॣ

Et sic de aliis consonantibus ex quarum uno facilè colligi potest quomodo vocales prædictæ copulentur singulis

Diphtongis sic copulantur के कै को कौ (ke kei ko kou)

Consonantes itidem copulantur inter se quandoqꝫ, nulla intercedente vocali: Illam enim, quæ Vocali privatur secundum Regulas, vocant Claudicantem, eúmqꝫ solam non ponunt sed alteri sequenti copulatam.

Sit pro Exemplo व् Claudicans bra bla bma bja bka bxa bsa bna

व्र व्ल व्म व्ज व्क व्श व्स व्न Et sic de reliquis. Interdum contigit duas privari vocali, et sic ambæ copulandæ erunt cum tertia sequenti Sic ktra stra tkma

क्त्र स्त्र क्त्म Et sic de aliis

Sunt aliæ quatuor Litteræ quas copulatas vocant sed in copulatione perdunt suam figuram ksa guia dha xtta

क्ष ज्ञ द्ध ष्ट

Elementa Linguæ Hanscret seu Brachmanica in India Orientali Literæ sunt sequentes

a i u re lre e ei o ou ha ia ua ra la nja ndda na nga ma
अ इ उ ऋ ऌ ॥ ए ऐ ओ औ ॥ ह य व र ल ॥ ञ ण न ङ म ॥
jha ddha dha gha bha ja dda da ga ha Kha pha chha ttha tha xa Kha sa
झ ढ ध घ भ ॥ ज ड द ग व ॥ ख फ छ ठ थ ॥ श ष स ॥
chha guca dha xtta
क्ष ज्ञ द्ध ष्ट ॥

Primæ quinq; literæ sunt Vocales. Secundæ quatuor Diphtongi. Reliquæ omnes sunt Consonantes. Vocales prout ibi ponuntur sunt Breves ut in Longas transeant, sic formantur

a i u re
आ ई ऊ ॠ ॡ

Vocales nunquam separatim ponuntur nisi initio dictionis alias semper mutata figura præcedenti Consonanti combinantur.
Combinatio vocalis Brevis अ cum consonantibus est sequens.

अ^a Breve.

ha ia ua ra la nja ndda na nga ma jha ddha dha gha bha ja dda da ga ba
ह य व र ल ॥ ञ ण न ङ म ॥ झ ढ ध घ भ ॥ ज ड द ग व ॥
Kha pha chha ttha tha xa Ka sa txha gea dha xtta
फ छ ठ थ ॥ श ष स ॥ क्ष ज्ञ द्ध ष्ट

आ^a Longum sic combinatur.

हा या वा रा ला ॥ ञा णा ना ङा मा ॥ झा ढा धा घा भा ॥ जा डा दा गा वा ॥
खा फा छा ठा था ॥ शा षा सा ॥ क्षा ज्ञा द्धा ष्टा ॥

इ^i Breve sic combinatur cum consonantibus.

hi ii ui ri li nji nddi ni ngi mi jhi ddhi dhi ghi bhi ji ddi di
हि यि वि रि लि ॥ ञि णि नि ङि मि ॥ झि ढि धि घि भि ॥ जि डि दि
gi bi Khi phi chhi tthi thi xi Khi si txhi gui dhi xtti
गि वि ॥ खि फि छि ठि थि ॥ शि षि सि ॥ क्षि ज्ञि द्धि ष्टि ॥

ई^i Longum

ही यी वी री ली ॥ ञी णी नी ङी मी झी ढी धी घी भी ॥ जी डी दी
गी वी ॥ शी षी सी ॥ क्षी ज्ञी द्धी ष्टी ॥

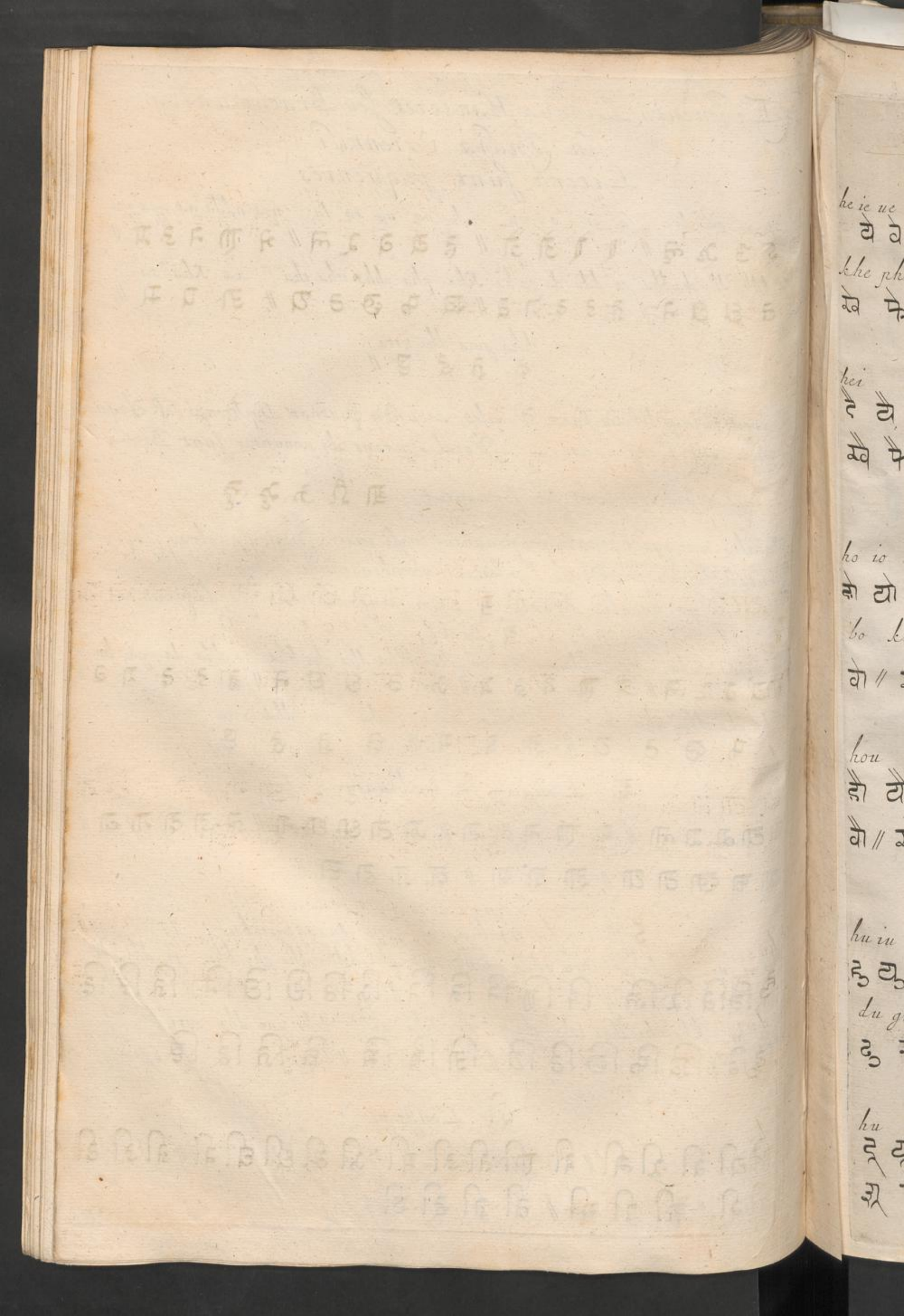

Combinatio diphtongorum cum Consonantibus.

ੇ E

he ie ue re le nje ndde ne nge me jhe ddhe dhe ghe bhe je dde de ge be

ਵੇ ਰੇ ਖੇ ਲੇ // ਜੇ ਏ ਨੇ ਡੇ ਮੇ // ਝੇ ਟੇ ਧੇ ਘੇ ਜੇ // ਭੇ ਡੇ ਦੇ ਗੇ ਰੇ //

khe phe txe tthe the xe khe se txhe gue dhe xtte

ਖੇ ਫੇ ਛੇ ਟੇ ਥੇ // ਸ਼ੇ ਖ਼ੇ ਸੇ // ਢੇ ਜ਼ੇ ਫ਼ੇ ਠੇ

ੈ Ei

hei

ਵੈ ਰੈ ਖੈ ਲੈ // ਜੈ ਏ ਨੈ ਡੈ ਮੈ // ਝੈ ਟੈ ਧੈ ਘੈ ਜੈ // ਭੈ ਡੈ ਦੈ ਗੈ ਰੈ //

ਖੈ ਫੈ ਛੈ ਟੈ ਥੈ // ਸ਼ੈ ਖ਼ੈ ਸੈ // ਢੈ ਜ਼ੈ ਫ਼ੈ ਠੈ

ੋ O

ho io uo ro lo njo ndto no ngo mo jho ddho dho gho bho jo dto do go

ਰੋ ਖੋ ਲੋ // ਜੋ ਏ ਨੋ ਡੋ ਮੋ // ਝੋ ਟੋ ਧੋ ਘੋ ਜੋ // ਭੋ ਡੋ ਦੋ ਗੋ

bo kho pho txo tho tho xo kho so txho guo dho xtto

ਰੋ // ਖੋ ਫੋ ਛੋ ਟੋ ਥੋ // ਸ਼ੋ ਖ਼ੋ ਸੋ // ਢੋ ਜ਼ੋ ਫ਼ੋ ਠੋ

ੌ Ou

hou

ਰੌ ਖੌ ਲੌ // ਜੌ ਏੌ ਨੌ ਡੌ ਮੌ // ਝੌ ਟੌ ਧੌ ਘੌ ਜੌ // ਭੌ ਡੌ ਦੌ ਗੌ

ਰੌ // ਖ਼ੌ ਫ਼ੌ ਛੌ ਟੌ ਥੌ // ਸ਼ੌ ਖ਼ੌ ਸੌ // ਢੌ ਜ਼ੌ ਫ਼ੌ ਠੌ

ੁ Breve adjunctum Consonantibus

hu iu uu ru lu nju nddu nu ngu mu jhu ddhu dhu ghu bhu ju ddu

ਖੁ ਯੁ ਕੁ ਨੁ ਲੁ // ਜੁ ਏੁ ਨੁ ਡੁ ਮੁ // ਝੁ ਟੁ ਧੁ ਘੁ ਜੁ // ਭੁ ਡੁ

du gu bu xu ku su txu guiu dbu xttu

ਦੁ ਗੁ ਕੁ // ਸ਼ੁ ਖ਼ੁ ਸੁ // ਢੁ ਜ਼ੁ ਫ਼ੁ ਠੁ

ੂ Longum.

hu

ਦੂ ਧੂ ਰੂ ਖੂ ਲੂ // ਜ਼ੂ ਏੂ ਨੂ ਡ਼ੂ ਮੂ // ਝ਼ੂ ਟ਼ੂ ਧ਼ੂ ਘ਼ੂ ਜ਼ੂ // ਭ਼ੂ ਡ਼ੂ ਦ਼ੂ ਗ਼ੂ ਰ਼ੂ

ਸ਼ੂ ਖ਼ੂ ਸ਼ੂ // ਢ਼ੂ ਜ਼ੂ ਫ਼ੂ ਠ਼ੂ

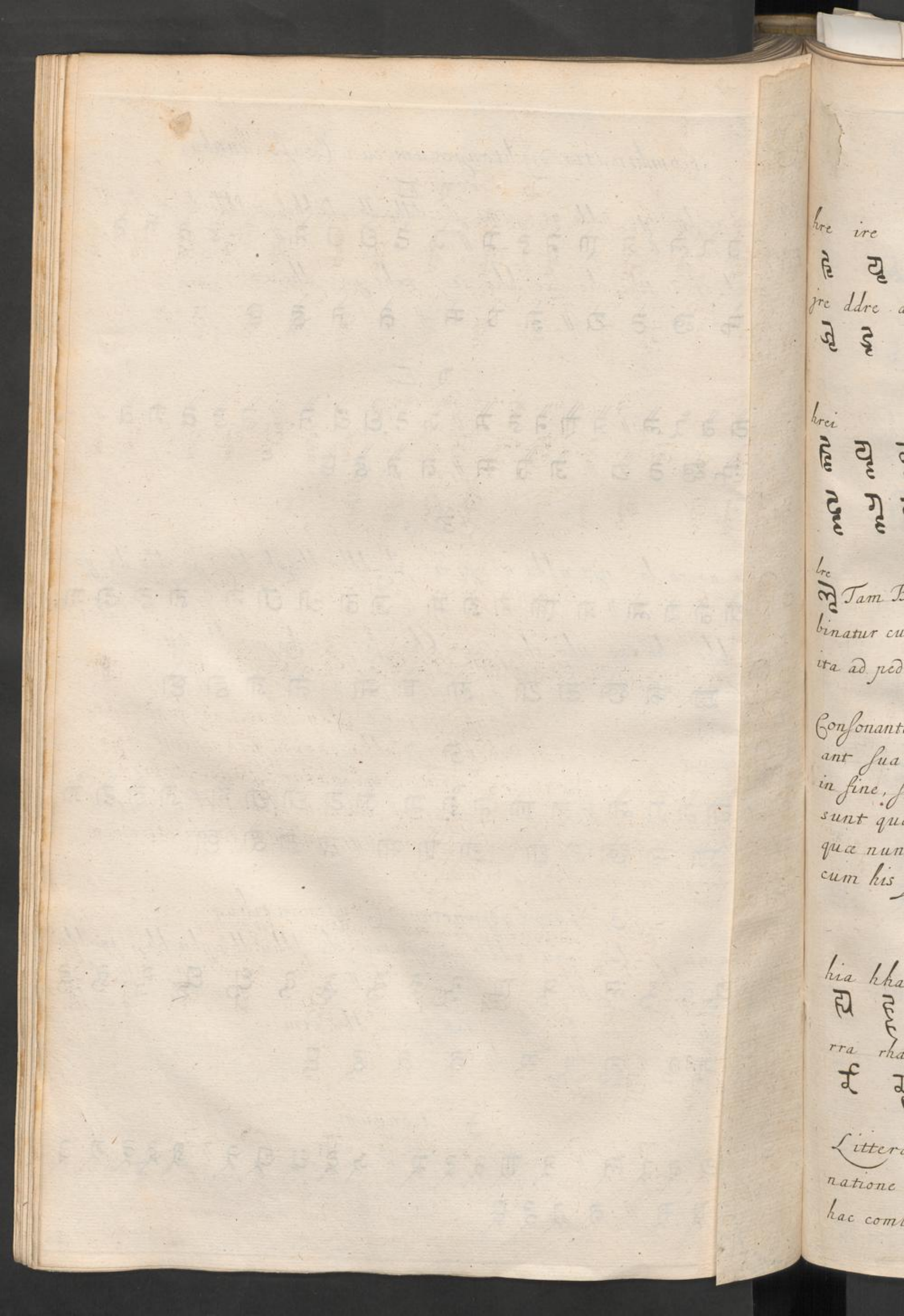

re
ਰ Breve

hre ire ure lre njre nddre nre mre ngre jhre ddhre dhre ghre bhre

ਹ੍ਰ ਯ੍ਰ ਵ੍ਰ ਲ੍ਰ // ਞ੍ਰ ਣ੍ਰ ਨ੍ਰ ਮ੍ਰ ਙ੍ਰ // ਝ੍ਰ ਢ੍ਰ ਧ੍ਰ ਘ੍ਰ ਭ੍ਰ

jre ddre dre gre bre xre kre sre txre gure dhre xttre

ਜ੍ਰ ਡ੍ਰ ਦ੍ਰ ਗ੍ਰ ਬ੍ਰ // ਸ਼੍ਰ ਖ਼੍ਰ ਸ੍ਰ // ਤ੍ਰ ਗ਼੍ਰ ਫ਼੍ਰ ਠ੍ਰ //

re
ੑ Longum.

hrei

ਹ੍ਰੀ ਯ੍ਰੀ ਵ੍ਰੀ ਲ੍ਰੀ // ਞ੍ਰੀ ਣ੍ਰੀ ਨ੍ਰੀ ਮ੍ਰੀ ਙ੍ਰੀ // ਝ੍ਰੀ ਢ੍ਰੀ ਧ੍ਰੀ ਘ੍ਰੀ ਭ੍ਰੀ // ਜ੍ਰੀ ਡ੍ਰੀ

ਦ੍ਰੀ ਗ੍ਰੀ ਬ੍ਰੀ ਸ਼੍ਰੀ ਖ਼੍ਰੀ ਸ੍ਰੀ // ਤ੍ਰੀ ਗ਼੍ਰੀ ਫ਼੍ਰੀ ਠ੍ਰੀ //

lre
ੑ Tam Breve quam Longum rarissimè est in usu, quando tamen combinatur cum consonante, non mutat figuram, sed prout est in Alphabet ita ad pedem consonantis affigitur V. G. ਲ੍ਰ ਲ੍ਰੀ

Consonantes mutæ in hac Lingua vocantur Claudicantes, eo quod careant sua vocali cui inniti debeeent. Nulla earum sola ponitur, nisi in fine, sed cum sequenti consonante combinatur. Pauca tamen sunt qua in ista combinatione figuram mutant. Alia item sunt qua nunq; claudicantes cum alys concurrunt. quarum combinationem cum his frustraneum esset monstrare.

੍ਰ e Claudicans combinatum cum aliquibus

hia hha hba hra hla iaia iaua iara iala uua uia bra ula

ਹ੍ਯ ਹ੍ਹ ਹ੍ਬ ਹ੍ਰ ਹ੍ਲ // ਯ੍ਯ ਯ੍ਹ ਯ੍ਰ ਯ੍ਲ // ਵ੍ਯ ਵ੍ਹ ਵ੍ਰ ਵ੍ਲ

rra rha iara rla

ਰ੍ਰ ਰ੍ਹ ਯ੍ਰ ਲ੍ਰ //

Littera ਙ quando duplicitur sic fit ਙ੍ਙ Littera ra ੍ਰ in combinatione sæpe mutat non nihil figuram V. G. ਬ੍ਰ bra ਤ੍ਰ tra, in hac combinatione particulari ਫ਼੍ਰ et ਗ਼੍ਰ figuram mutant

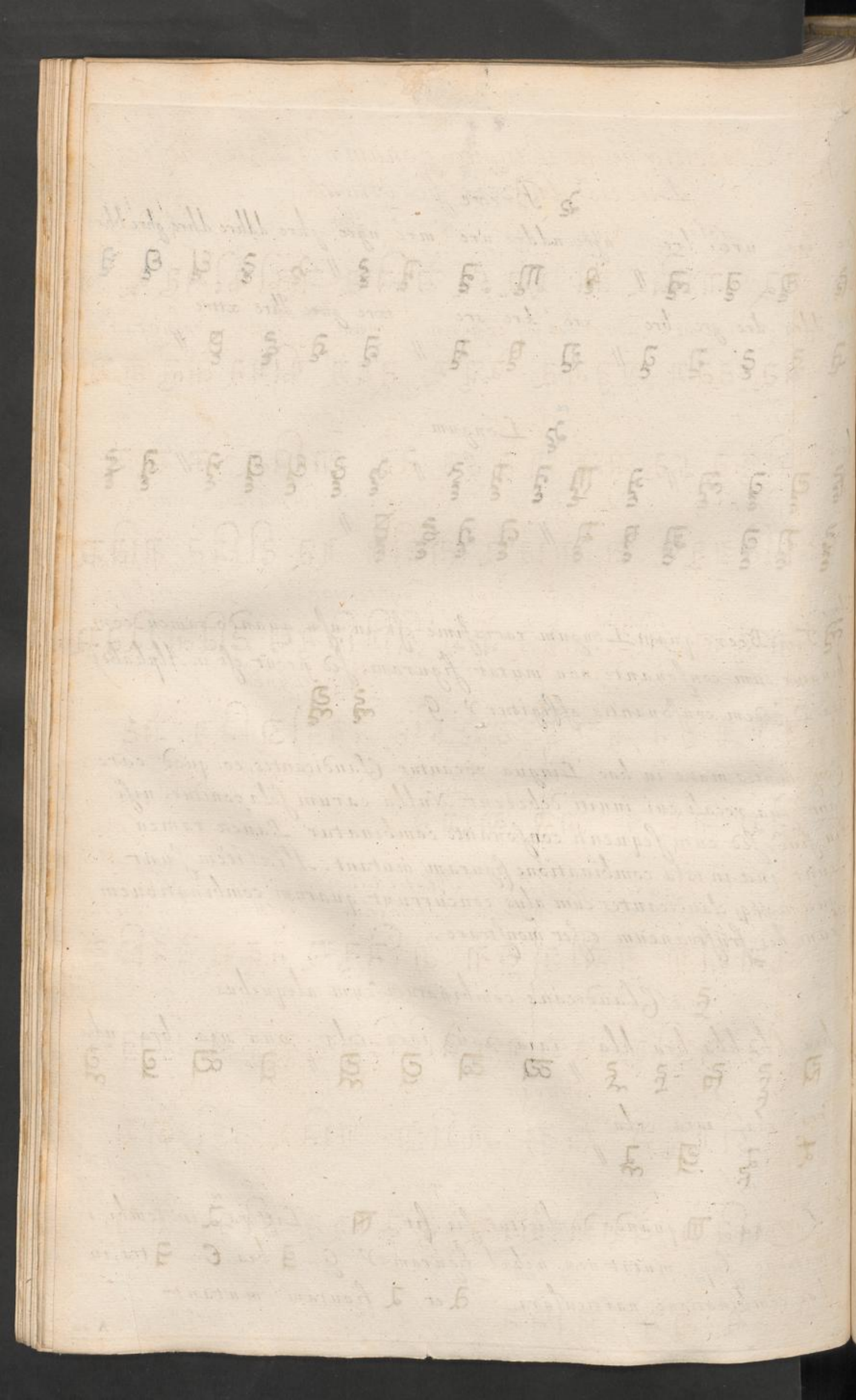

Pro Exercitio huius Linguæ ponam hic Pater noster Literis Indicis scriptum.

Pater noster qui es in cælis Sanctificetur

यातिर् नोस्लिर क्वी एस् इन् सेलिस् सक्वीफीसतुर्

nomen tuum adveniat regnum tuum fiat voluntas

नासिन् त्वम अद्वेन्यत् रेग्नुम् तूवम् फीअन् वोलुन्तास्

tua sicut in coelo et in terra panem nostrum

न्ना सीकुत् इन् सेलु एत् इन् तेर्र यानिम् नोस्त्रुम्

quotidianum da nobis hodie et demitte nobis

कुतीदिअनुम् दा नोविस् होदीए एत् दीमिते नोविस्

debita nostra sicut et nos dimittimus debitoribus

देविता नुस्त्रा सीकुन् एत् नोस् दीमिन्निमुस् देवितोरिवुस्

nostris et ne nos inducas in tentationem sed

नुस्त्रिस् एत् ने नोस् इन्दूकस् इीन् तेन्ततीओनिम् सेद्

libera nos à malo Amen.

लीविरा नास् आ मालु आमिन्

Ave Maria

Ave Maria gratia plena Dominus tecum benedicta

आवे मारीआ ग्रसीअ प्लेना दोमिनुस् नेकुस् वेनेदिक्त

tu in mulieribus et benedictus fructus ventris

तू इीन् मूलीएरीवुस् एन् वेनिदिक्तुस् फ्रुक्तुस् विन्त्रिस्

tui Jesus Sancta Maria mater Dei ora

तूइी इीएसुस् साक्ता मारीआ मातिर दइी ओरा

pro nobis peccatoribus nunc et in hora

प्रो नोविस् येकातोरिवुस् नुक्क् एन् इीन् होरा

mortis nostræ Amen.

मोर्तीस् नोस्त्रे आमिन्

neſcio quid Divinum ſub ſe continentibus notis, adornanda impulerint, uti in *Sinenſium* Idolorum deſcriptione patuit: Egò verò eorundem anatomiâ factâ, nil ſivè apicum rationem, ſive eorundem in unam literam contractionis ſtructuram ſpectes, quod aut ingenio polleat, aut myſticum quidpiam tibi promittat, nihil unquam indagare potui; Undè ſemper credidi, eos ab *Hebræis* & *Saracenis* inſtructos (quos grandia ſub eorum literis ex Cabala deductis myſteria effutire audierant) eadem deindè & ſuis characteribus ad altiores ſuperſtitionis radices in animis ſuæ doctrinæ Sectatorum fundandas attribuiſſe. Vix enim monumentum reperias, quod ſuis hiſce fanaticis Characteribus non deſœdent. Scripſit olim ad me P. Antonius Ceſchius Tridentinus, eximius in Mogorica Chriſti vinea multorum annorum Operarius, in *Bazaino Indiæ* urbe montem ſe reperiſſe, quem *Pagodes Bazaini* vocant, cujus rupes pænè tota hujuſmodi Characteribus inciſis exornabatur, quorum & copiam mihi ſua manu decerptam ad ejus interpretationem eruendam tranſmiſit; Verùm cum nec literarum inuſitatos ductus, neque linguam noſſem, eos in ſuo chao relinquendos conſultius duxi, quàm vano labore iis enodandis, magno temporis diſpendio oleum, operamque perdere. Atque hæc de *Indorum* dogmatis dixiſſe ſufficiat.

P. Antonius Ceſchius.